

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
FRAGMENTU WSI TARGONIE



AUTORKA OPRACOWANIA:

MGR INŻ. MONIKA JABŁOŃSKA

SPECJALISTA W ZAKRESIE
KSZTAŁTOWANIA I OCHRONY ŚRODOWISKA
Monika Jabłońska
mgr inż. Monika Jabłońska

OLSZTYN – MARZEC 2022 r.

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ OPISOWA

WSTĘP.....	4
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI	
1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY.....	4
1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY.....	5
1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU	
1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU.....	5
1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU.....	6
1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU.....	6
1.4. ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PRZEZNACZENIEM TERENÓW OKREŚLONYM W OBOWIĄZUJĄCYM PLANIE A PROJEKCIE PLANU.....	13
1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	16
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	19
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	20
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	21
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU	
5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA.....	21
5.2. POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	23
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	23
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	23
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PROJEKTU PLANU.....	24

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO.....	28
10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU.....	36
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.....	37
12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI.....	37
13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	38
 ➤ OŚWIADCZENIE WYNIKAJĄCE Z ART. 51 UST. 2 PKT. 1 LIT F USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. <i>O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO</i> (TEKST JEDN. DZ. U. Z 2021 R. POZ. 247 ZE ZM.).	

CZĘŚĆ KARTOGRAFICZNA

ZAŁĄCZNIK GRAFICZNY W SKALI 1:1000 PN. „RYSUNEK DO PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO FRAGMENTU WSI TARGONIE”.

WSTĘP

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXV/155/20 Rady Gminy w Regiminie z dnia 4 listopada 2020 roku w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Targonie.

Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wójt po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie o z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Przedmiotowy plan stanowi częściową zmianę obowiązującego planu miejscowego o nazwie „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy Regimin” uchwalony Uchwałą Nr XXXVI/169/05 Rady Gminy w Regiminie z dnia 16 listopada 2005r.

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. PODSTAWA PRAWNA I MERYTORYCZNA ORAZ ZAKRES PROGNOZY

Zgodnie z art. 17 pkt. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego sporządza się wraz z prognozą oddziaływania tego planu na środowisko, uwzględniając ustalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. W prognozie oddziaływania na środowisko analizie i ocenie podlega projekt uchwały w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (tekst) wraz z rysunkiem, stanowiącym załącznik graficzny uchwały. Szczegółowy zakres informacji wymaganych w prognozie określa art. 51 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z art. 52 ust. 1 ww. ustawy, informacje zawarte w prognozie oddziaływania na środowisko muszą być opracowane stosownie do stanu współczesnej wiedzy i metod oceny, a także dostosowane do zawartości i stopnia szczegółowości informacji zawartych w projekcie planu miejscowego.

Podstawę merytoryczną opracowania prognozy stanowią:

- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Targonie.
- Obowiązujący „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy Regimin” uchwalony Uchwałą Nr XXXVI/169/05 Rady Gminy w Regiminie z dnia 16 listopada 2005r.
- Publikacje związane z ochroną środowiska i przyrody.
- Akty i przepisy prawa związane z ochroną środowiska i przyrody.

Niniejsza prognoza wpływu ustaleń projektu planu na środowisko składa się z następujących części:

- opisowej zawierającej oceny hipotetyczne, oparte na zasadach logicznego wnioskowania, w tym opis poszczególnych elementów środowiska, ocenę ich stanu i wrażliwości, informacje o aktualnym zagospodarowaniu terenu i ustaleniach projektu zmiany planu, pełniącą funkcję informacyjną w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane;

- kartograficznej stanowiącej integralną część niniejszego opracowania, na którą składa się rysunek stanowiący załącznik graficzny.

Podczas sporządzania niniejszej prognozy nie napotkano na istotne trudności lub luki informacyjne, które uniemożliwiłyby identyfikację zagrożeń lub ocenę oddziaływania na poszczególne elementy środowiska.

1.2. CEL OPRACOWANIA PROGNOZY I METODY PRACY

Prognoza oddziaływania na środowisko miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest elementem procedury oceny oddziaływania na środowisko planu. Podstawowym celem prognozy opracowywanej równocześnie z projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest identyfikacja możliwych wpływów na komponenty środowiska danego obszaru i zdrowie ludzi, jakie potencjalnie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu oraz współpraca z autorem ustaleń planu w celu wyeliminowania niekorzystnych ustaleń, które mogą spowodować negatywne skutki dla środowiska. Ważnym zadaniem prognozy jest informowanie lokalnej społeczności, władz samorządowych i podmiotów gospodarczych o skutkach realizacji ustaleń planu. Rolą tego opracowania jest minimalizacja szkodliwej działalności człowieka na środowisko przyrodnicze w wyniku realizacji ustaleń planu, a także uzasadnienie decyzji zawartych w planie. Prognoza, analizując skutki najsilniej obciążające środowisko pełni rolę informacyjną i ostrzegawczą w stosunku do późniejszych etapów projektowania inwestycji, wskazując jakie problemy z zakresu ochrony środowiska muszą być w ich trakcie brane pod uwagę i rozwiązywane, a także czym może grozić brak odpowiednich rozwiązań. Na etapie projektu planu sygnalizuje się dopiero możliwość wystąpienia zagrożeń w przyszłości, ale mogą one nie wystąpić lub mieć inny (łagodniejszy) charakter, o ile podejmie się odpowiednie działania zapobiegawcze na dalszych etapach projektowania dopuszczonych przedsięwzięć.

Celem niniejszego opracowania jest ocena projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Targonie w aspekcie ochrony zasobów naturalnych środowiska przyrodniczego i przedstawienia przewidywanych przekształceń środowiska oraz warunków życia ludzi w wyniku realizacji planu.

1.3. INFORMACJA O ZAWARTOŚCI I GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU PLANU

1.3.1. STRUKTURA PROJEKTU PLANU

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w czterech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono trzy pierwsze; rozdział czwarty zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia wprowadzające, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenie obowiązujących oznaczeń graficznych.
- Rozdział II – Ustalenia ogólne dotyczące całego terenu objętego planem, zawierający:
 - oznaczenie terenów elementarnych,
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - zasady kształtowania krajobrazu,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
 - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie,
 - zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości,
 - sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,

- szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - zasady lokalizacji miejsc postojowych,
 - inwestycje celu publicznego,
 - stawka procentowa służąca naliczaniu opłaty (...).
- Rozdział III – Ustalenia szczegółowe dla wydzielonych terenów elementarnych.
 - Rozdział IV – Ustalenia końcowe.

1.3.2. CEL SPORZĄDZENIA PROJEKTU PLANU

Przedmiotowy projekt planu dotyczy terenów objętych Uchwałą Nr XXV/155/20 Rady Gminy w Regiminie z dnia 4 listopada 2020 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Targonie. Projekt planu stanowi częściową zmianę obowiązującego planu pod nazwą „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy Regimin” uchwalonego uchwałą Nr XXXVI/169/05 Rady Gminy w Regiminie z dnia 16 listopada 2005 r. oraz fragmenty obrębu Targonie bez miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ale wyznaczone w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego pod zabudowę.

Plan obejmuje obszar o powierzchni około 48 ha stanowiący część obrębu Targonie. Plan jest realizowany w celu umożliwienia realizacji zabudowy mieszkaniowej na terenach w zasięgu dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowych zgodnie z ustawą z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (t.j. Dz. U 2021 poz. 724). Zapisy w/w ustawy pozbawiają możliwość realizacji zabudowy mieszkaniowej na terenach w zasięgu dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowej, w granicach której znajduje się jednostka osadnicza – wieś Targonie. Realizacja planu umożliwia dalszy rozwój miejscowości

Tereny stanowią własność osób prywatnych, Skarbu Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego i zlokalizowane są bezpośrednio przy terenach istniejącej zabudowy wyposażonych w niezbędną infrastrukturę techniczną. W zakresie komunikacji główny trzon stanowią drogi publiczne gminne. Znaczna część terenu opracowania obsługiwana jest przez drogi wewnętrzne.

Ustalenia planu spełniają wymagania art. 1 ust 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez między innymi: określenie wymagań ładów przestrzennych w ustalenia szczegółowych dla terenów elementarnych, określenie walorów architektonicznych i krajobrazowych poprzez wskazanie zasad ochrony oraz zasad kształtowania krajobrazu, określenie wymagań ochrony środowiska oraz wymagań ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej poprzez ustalenie zasad ochrony.

1.3.3. ZASADY ZAGOSPODAROWANIA OBSZARU

Podstawowym elementem ustaleń projektu planu jest określenie przeznaczenia terenów i warunków ich zagospodarowania wynikających z potrzeb ochrony zasobów środowiska w kontekście rozwoju określonych funkcji. W granicach obszaru objętego projektem planu tereny elementarne przeznaczono pod:

- Zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (1MN);
- Zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i usługową (od 1MNU do 32MNU);
- Zabudowę usługową (1U);
- Sport i rekreację (1US);
- Zabudowę zagrodową (od 1RM do 23RM);
- Zieleni urządzoną (1ZP);
- Lasy (1ZL);
- Drogi publiczne dojazdowe (od 1KDD do 4KDD);
- Drogi wewnętrzne (od 1KDW do 13KDW);
- Tereny ciągów pieszo-jezdnym (1Kpj).

W ustaleniach projektu planu wprowadzono definicję zastosowanych pojęć tj.:

- budynku adaptowanym – należy przez to rozumieć budynek istniejący, który może podlegać odbudowie, przebudowie, rozbudowie, nadbudowie oraz remontowi łącznie ze zmianą funkcji, zgodnie z ustaleniami szczegółowymi dla danego terenu elementarnego;
- terenie elementarnym – należy przez to rozumieć teren wydzielony linią rozgraniczającą, oznaczony cyfrowym i literowym symbolem przeznaczenia terenu;
- nieprzekraczalnej linii zabudowy – należy przez to rozumieć, wyznaczoną na rysunku planu linię określającą najmniejszą dopuszczalną odległość elewacji budynku od drogi, granicy działki lub innego terenu;
- przeznaczeniu podstawowym – należy przez to rozumieć takie przeznaczenie, które przeważa na danym terenie elementarnym, zarówno w zakresie wykorzystania powierzchni terenu jak i kubatury;
- przeznaczeniu uzupełniającym – należy przez to rozumieć inne rodzaje przeznaczenia niż podstawowe, które uzupełniają lub wzbogacają przeznaczenie podstawowe, przy zachowaniu warunków zawartych w ustaleniach szczegółowych;
- powierzchni biologicznie czynnej – teren biologicznie czynny w rozumieniu przepisów odrębnych dotyczących warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie;
- usługach nieuciążliwych – należy przez to rozumieć działalność usługową nie powodującą naruszenia standardów jakości środowiska mającego wpływ na zdrowie i życie ludzi, w tym niepowodującą pogorszenia warunków zamieszkania i użytkowania budynków oraz lokali mieszkaniowych położonych w sąsiedztwie.

W poniższej tabeli zestawiono warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska.

Oznaczenie terenu w planie	Użytkowanie terenu		Zasady zagospodarowania
	Przeznaczenie terenu	Rodzaj zabudowy	Ustalenia obowiązujące określające dopuszczalne oddziaływania na środowisko
1MN	Teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	• Istniejące budynki adaptowane. • Nowa zabudowa realizowana jako wolnostojąca. • Dopuszcza się realizację budynków gospodarczych, garażowych, komunikacji wewnętrznej, zieleni, niezbędnej infrastruktury technicznej i miejsc do parkowania. • Maksymalna wysokość zabudowy: dla budynków mieszkalnych 10,0 m jednak nie więcej niż dwie kondygnacje nadziemne, dla budynków gospodarczych nie więcej niż 6,0 m, dla pozostałych obiektów budowlanych nie więcej niż 6,0 m. • Geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe o symetrycznym nachyleniu połaci głównych zawartym w przedziale od 20 do 45 stopni. • Kolorystyka dachów: odcienie czerwieni, brązu lub szarości.	• Nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. • Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 1000 m². • Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,30. • Wskaźnik intensywności zabudowy: minimalny - 0,01, maksymalny - 0,60. • Obowiązuje zachowanie nie mniej niż 45% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnego.

1MNU, 2MNU 4MNU, 9MNU, 10MNU, 18MNU, 21MNU, 23MNU, 24MNU, 27MNU, 28MNU, 29MNU, 30MNU, 31MNU, 32MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej realizowane łącznie lub zamiennie.	• Nowa zabudowa realizowana jako wolnostojąca. • Zabudowę usługową należy realizować jako usługi nieuciążliwe. • Dopuszcza się realizację budynków gospodarczych, garażowych, komunikacji wewnętrznej, zieleni, niezbędnej infrastruktury technicznej i miejsc do parkowania. • Maksymalna wysokość zabudowy: dla budynków mieszkalnych i usługowych 10,0m jednak nie więcej niż dwie kondygnacje nadziemne, dla budynków gospodarczych nie więcej niż 8,0 m, dla pozostałych obiektów budowlanych nie więcej niż 6,0 m. • Geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe o symetrycznym nachyleniu połaci głównych zawartych w przedziale od 20 do 45 stopni • Kolorystyka dachów: odcienie czerwieni, brązu lub szarości.	• Nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. • Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 1500 m². • Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,35. • Wskaźnik intensywności zabudowy: minimalny - 0,01, maksymalny - 0,70. • Obowiązuje zachowanie nie mniej niż 40% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnego.
3MNU, 5MNU 6MNU, 7MNU, 8MNU, 11MNU, 12MNU, 13MNU, 14MNU, 15MNU, 16MNU, 17MNU, 19MNU, 20MNU, 22MNU, 25MNU, 26MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.	• Istniejące budynki adaptowane. • Nowa zabudowa realizowana jako wolnostojąca lub bliźniacza. • Dopuszcza się realizację budynków gospodarczych, garażowych, komunikacji wewnętrznej, zieleni, niezbędnej infrastruktury technicznej i miejsc do parkowania. • Maksymalna wysokość zabudowy: dla budynków mieszkalnych i usługowych 10,0m jednak nie więcej niż dwie kondygnacje nadziemne, w tym poddasze użytkowe, dla budynków gospodarczych nie więcej niż 8,0 m, dla pozostałych obiektów budowlanych nie więcej niż 6,0 m. • Geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe o symetrycznym nachyleniu połaci głównych zawartych w przedziale od 20 do 45 stopni. • Kolorystyka dachów: odcienie czerwieni, brązu lub szarości.	• Nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. • Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 1500 m². • Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,35. • Wskaźnik intensywności zabudowy: minimalny - 0,01, maksymalny - 0,70. • Obowiązuje zachowanie nie mniej niż 40% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnego.
1U	Tereny zabudowy usługowej.	• Zabudowę usługową należy realizować jako nieuciążliwą. • Dopuszcza się realizację wolnostojących budynków gospodarczych, komunikacji wewnętrznej, zieleni,	• Nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. • Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 1500 m².

		niezbędnej infrastruktury technicznej i miejsc do parkowania. • Maksymalna wysokość zabudowy: dla budynków usługowych 10,0m jednak nie więcej niż dwie kondygnacje nadziemne, dla budynków gospodarczych nie więcej niż 8,0 m, dla pozostałych obiektów budowlanych nie więcej niż 6,0 m. • Geometria dachów: dachy dwuspadowe lub wielospadowe o symetrycznym nachyleniu połaci głównych zawartych w przedziale od 20 do 45 stopni. • Kolorystyka dachów: odcienie czerwieni, brązu lub szarości.	• Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,50. • Wskaźnik intensywności zabudowy: minimalny - 0,05, maksymalny - 0,70. • Obowiązuje zachowanie nie mniej niż 30% powierzchni działki budowlanej jako biologicznie czynnego.
1US	Tereny sportu i rekreacji.	• Maksymalna wysokość zabudowy: dla budynków oraz obiektów i urządzeń sportowych 12,0m, dla pozostałych obiektów budowlanych nie więcej niż 6,0 m. • Geometria dachów: dachy płaskie lub dachy o innej geometrii wynikającej ze specjalnej konstrukcji obiektu.	• Nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. • Minimalna powierzchnia nowo wydzielanej działki budowlanej 1000 m². • Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,40. • Minimalna i maksymalna intensywność zabudowy: 0,01 do 0,8. • Obowiązuje zachowanie nie mniej niż 50% powierzchni terenu elementarnego jako biologicznie czynnego.
1RM, 2RM, 3RM, 4RM, 5RM, 6RM, 7RM, 8RM, 9RM, 10RM, 11RM, 12RM, 13RM, 14RM, 15RM, 16RM, 17RM, 18RM, 19RM, 20RM, 21RM, 22RM, 23RM	Tereny zabudowy zagrodowej.	1. Przeznaczenie podstawowe: tereny zabudowy zagrodowej. 2. Przeznaczenie uzupełniające: agroturystyka. • Istniejące budynki adaptowane. • Maksymalna wysokość zabudowy: dla budynków mieszkalny nie więcej niż 10,0 m, dla pozostałych budynków w zabudowie zagrodowej nie więcej niż 12,0 m, dla pozostałych obiektów budowlanych nie więcej niż 14,0m. • Geometria dachów: adaptuje się geometrię dachów na istniejących budynkach, dla nowych budynków ustala się dachy dwuspadowe lub wielospadowe o symetrycznym nachyleniu połaci głównych w przedziale od 30 do 45 stopni, przy czym dla budynków inwentarskich dopuszcza się dachy płaskie lub dachy jednospadowe o	• Nieprzekraczalna linia zabudowy zgodnie z oznaczeniami na rysunku planu. • Maksymalna wielkość powierzchni zabudowy w stosunku do powierzchni działki budowlanej 0,30. • Wskaźnik intensywności zabudowy: minimalny - 0,05 maksymalny - 0,40. • Obowiązuje zachowanie nie mniej niż 50% powierzchni terenu działki budowlanej jako biologicznie czynnego. • W zakresie chowu i hodowli zwierząt ustala się maksymalną liczbę dużych jednostek przeliczeniowych w gospodarstwie nie większą niż 60 DJP. • Działalność z zakresu chowu i hodowli zwierząt prowadzona na terenach zabudowy zagrodowej nie może powodować przekroczeń standardów środowiska, określonych w przepisach odrębnych ani być źródłem uciążliwych oddziaływań na sąsiednie budynki przeznaczone na pobyt ludzi.

		nachyleniu do 12 stopni. • Kolorystyka dachów: odcienie czerwieni, brązu lub szarości.	
1ZP	Tereny zieleni urządzonej.	• Zakaz zabudowy obiektami kubaturowymi. • Dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury, urządzenia ciągów pieszych i rowerowych oraz infrastruktury technicznej. • Maksymalna wysokość obiektów budowlanych 6 m.	• Obowiązuje zachowanie nie mniej niż 60% powierzchni terenu elementarnego jako biologicznie czynnego.
1ZL	Lasy.	-----	• Gospodarkę leśną należy prowadzić zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności ustawy o lasach.
1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD	Tereny dróg publicznych dojazdowych.	• Szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z przebiegiem określonym na rysunku planu. • Minimalna szerokość elementów drogi zgodnie z warunkami technicznymi.	-----
1KDW, 2KDW 3KDW, 4KDW 5KDW, 6KDW 7KDW, 8KDW 9KDW, 10KDW 11KDW, 12KDW 13KDW	Tereny dróg wewnętrznych.	• Szerokość w liniach rozgraniczających zgodnie z przebiegiem określonym na rysunku planu.	-----

W granicach obszaru objętego projektem planu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Wprowadzenie zapisu, że w granicach planu obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.
- Wprowadzenie zapisu, że w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko obowiązują przepisy odrębne.
- Wprowadzenie zapisu, że planowaną zabudowę i zagospodarowanie terenu należy projektować i realizować z zachowaniem istniejących urządzeń melioracyjnych, a w przypadku wystąpienia kolizji projektowanej oraz realizowanej zabudowy i zagospodarowania terenu z istniejącymi urządzeniami melioracyjnymi należy je przebudować na zasadach określonych w przepisach odrębnych z zakresu prawa wodnego.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach planu zlokalizowane są obiekty i obszary objęte ochroną konserwatorską na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oznaczone na rysunku planu, w odniesieniu do których obowiązują przepisy odrębne, w tym przepisy prawa budowlanego oraz przepisy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach planu zlokalizowane są stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków województwa mazowieckiego, na terenie których obowiązują przepisy odrębne, w tym w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.
- Wprowadzeniu ustaleń w zakresie dopuszczanych poziomów hałasu w środowisku.
- Ustaleniu zaopatrzenia w wodę na cele bytowe, gospodarcze i przeciwpożarowe z istniejącej sieci wodociągowej i nowoprojektowanej sieci wodociągowej lub z indywidualnych lub lokalnych ujęć wody zgodnie z przepisami odrębnymi. Przy projektowaniu sieci wodociągowej należy uwzględniać wymagania dotyczące zaopatrywania w wodę do celów przeciwpożarowych, w tym w zakresie lokalizacji

hydrantów zewnętrznych zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej.

- Wprowadzeniu zapisu, że tereny objęte planem zlokalizowane są częściowo w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Górna Łydynia nr 219 oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Subniecka Warszawska nr 215 i przy realizacji nowych inwestycji należy stosować rozwiązania techniczne i technologiczne uwzględniające wymogi ochrony wód podziemnych.
- Ustaleniu odprowadzania ścieków bytowych i komunalnych do zbiorczej kanalizacji sanitarnej w systemie rozdzielczym lub do szczelnych zbiorników na nieczystości lub przydomowych oczyszczalni ścieków zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ustaleniu odprowadzania wód opadowych i roztopowych z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności dotyczącymi prawa wodnego, a z powierzchni dachów zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich.
- Ustaleniu zaopatrzenia w energię elektryczną z istniejących, modernizowanych i rozbudowywanych linii elektroenergetycznych 15/0,4 kV na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Wprowadzeniu zapisu, że dla istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego napięcia 15kV ustala się strefy ochronne o szerokości 7,5 m mierząc od osi linii w obie strony, w których obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenu, w tym lokalizacji budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, zakaz tworzenia hałd, nasypów oraz sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym.
- Wprowadzeniu zapisu, że dla istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego napięcia 110kV ustala się strefy ochronne o szerokości 15,0 m mierząc od osi linii w obie strony, w których obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenu, w tym lokalizacji budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, zakaz tworzenia hałd, nasypów oraz sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym.
- Ustaleniu zaopatrzenia w gaz z sieci gazowej na zasadach i warunkach określonych w przepisach odrębnych. Dopuszcza się indywidualne zaopatrzenie w gaz ze zbiorników na gaz zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi.
- Wprowadzeniu zapisu, że w strefie ograniczonego zagospodarowania od gazociągu tranzytowego Jamał – Europa o szerokość 100m od osi gazociągu w obie strony obowiązują zasady zagospodarowania określone w przepisach odrębnych.
- Wprowadzenie zapisu, że linie telekomunikacyjne należy projektować i realizować w formie linii napowietrznych, kablowych lub bezprzewodowych na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że zaopatrzenie w energię cieplną będzie następowało z indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię z użyciem technologii zapewniających zachowanie norm emisji spalin wynikających z przepisów odrębnych. Dopuszcza się realizację mikroinstalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.
- Wprowadzeniu zakazu unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.
- Wprowadzeniu ustaleń w zakresie kolorystyki i materiałów elewacji budynków.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że podstawową oś komunikacyjną łączącą obszar planu z terenami sąsiednimi stanowi droga gminna klasy dojazdowej oznaczona symbolami 1KDD i 2KDD. Sieć komunikacyjną obsługującą poszczególne tereny elementarne stanowią istniejące drogi publiczne klasy dojazdowej oznaczona symbolem 3KDD, 4KDD, drogi wewnętrzne oznaczone symbolami 1KDW, 2 KDW, 3KDW, 4KDW, 5KDW, 6KDW, 7KDW, 8KDW, 9KDW, 10KDW, 11KDW, 12KDW, 13 KDW, oraz ciąg pieszo-jezdny 1Kpj.

Na obszarze objętym projektem planu przewiduje się inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym tj.: modernizację dróg publicznych oznaczonych symbolem 1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD oraz budowę sieci i urządzeń infrastruktury technicznej w celu zaopatrzenia ludności w wodę i odbiór ścieków.

Na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

1.4.ZMIANY W ZAGOSPODAROWANIU OBSZARU – RÓŻNICE POMIĘDZY PRZEZNACZENIEM TERENÓW OKREŚLONYM W OBOWIĄZUJĄCYM PLANIE A PROJEKCIE PLANU

OBOWIĄZUJĄCY PLAN POD NAZWĄ: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO NA TERENIE GMINY REGIMIN UCHWALONY UCHWAŁĄ Nr XXXVI/169/05 Z DNIA 16 LISTOPADA 2005 R.		PROJEKT PLANU POD NAZWĄ: MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO FRAGMENTU WSI TARGONIE	
Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu	Oznaczenie w planie	Przeznaczenie terenu
9MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	1MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		28MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
10MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	28MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		31MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		32MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		12KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
		13KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
11MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	28MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		30MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		11KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
		12KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
12MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	32MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.
		11KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
		12KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
14MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	19RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		23MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
17MN	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	10MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		11MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		12MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
19G	Tereny urządzeń gazownictwa.	4RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
5US	Tereny sportu.	14US	Tereny sportu i rekreacji.
1U	Tereny usług.	1U	Tereny zabudowy usługowej.
2RM MN	Tereny zabudowy zagrodowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	12ZP	Tereny zieleni urządzonej.
		11RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		15RM	Tereny zabudowy zagrodowej.

		20MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
3RM MN	Tereny zabudowy zagrodowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	16RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		17RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		18RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		21MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		22MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		24MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
4RM MN	Tereny zabudowy zagrodowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	9RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		10RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		13RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		15MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		16MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		18MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
6RM MN	Tereny zabudowy zagrodowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	25MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		20RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
7RM MN	Tereny zabudowy zagrodowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	22RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
8RM MN	Tereny zabudowy zagrodowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	21RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		27MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		28MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
16RM MN	Tereny zabudowy zagrodowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	7RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		16MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
18RM MN	Tereny zabudowy zagrodowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	8MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
15RM MN	Tereny zabudowy zagrodowej i zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.	5RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		6RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		8RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		12RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		14RM	Tereny zabudowy zagrodowej.
		7MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		9MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		13MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		17MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		19MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		1Kpj	Tereny ciągów pieszo-jezdných.
1KD	Tereny dróg publicznych.	2KDD	Tereny dróg publicznych dojazdowych.
2KD	Tereny dróg publicznych.	3KDD	Tereny dróg publicznych dojazdowych.
3KD	Tereny dróg publicznych.	4KDD	Tereny dróg publicznych dojazdowych.

4KDW	Tereny dróg wewnętrznych.	3KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
5KDW	Tereny dróg wewnętrznych.	5KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
6KDW	Tereny dróg wewnętrznych.	6KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
7KDW	Tereny dróg wewnętrznych.	7KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
8KDW	Tereny dróg wewnętrznych.	8KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
9KDW	Tereny dróg wewnętrznych.	11KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
12KDW	Tereny dróg wewnętrznych.	9KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
10KDW	Tereny dróg wewnętrznych.	30MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		31MNU	Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej.
		11KDW	Tereny dróg wewnętrznych.
		12KDW	Tereny dróg wewnętrznych.

1.5. POWIĄZANIE USTALEŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU Z INNYMI DOKUMENTAMI

PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Mazowieckiego Uchwałą Nr 22/18 z dnia 19 grudnia 2018 r. Stan i kierunki zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego związane są z przemianami zachodzącymi w przestrzeni europejskiej i krajowej, jak również wynikają z procesów rozwojowych zachodzących wewnątrz regionu, kształtowanych w ramach polityki rozwoju województwa mazowieckiego, wyrażonej w Strategii rozwoju województwa mazowieckiego 2030.

Plan stanowi element systemu planowania przestrzennego i pełni w nim funkcję koordynacyjną między planowaniem krajowym a planowaniem lokalnym. Plan nie jest aktem prawa miejscowego – jest aktem kierownictwa wewnętrznego wiążącego organy i jednostki organizacyjne samorządu województwa. Nie stanowi bezpośredniej podstawy prawnej decyzji administracyjnych ustalających lokalizację inwestycji. Nie narusza uprawnień gmin w zakresie miejscowego planowania przestrzennego.

Wśród struktur funkcjonalno-przestrzennych województwa mazowieckiego w Planie wyróżnia się: Miejski Obszar Funkcjonalny Warszawy (dalej: MOFW), do którego adresuje się działania zgodne z Planem MOFW. Dolinę Środkowej Wisły, dla której niezbędne jest zapewnienie równowagi pomiędzy potrzebą ochrony środowiska przyrodniczego, działaniami na rzecz przeciwdziałania zagrożeniu powodziowemu oraz wykorzystaniem gospodarczym Wisły zgodnie z ustawą Prawo Wodne. Park Rzeki Wisły (Vistula River Park), do którego adresuje się działania zgodne ze Studium Programowo-Przestrzennym dla terenów nadrzecznych Wisły położonych w województwie mazowieckim, w Regionie Wodnym Środkowej Wisły. Obszar wokół Mazowieckiego Portu Lotniczego Warszawa/Modlin, do którego adresuje się działania zgodne z Regionalnym zintegrowanym planem policentrycznego rozwoju obszarów wokół Mazowieckiego Portu Lotniczego Warszawa/Modlin.

Sieć osadniczą województwa mazowieckiego, oprócz Warszawy, tworzą ośrodki o randze regionalnej – Radom i Płock oraz subregionalnej – Ostrołęka, Ciechanów i Siedlce. Z uwagi na swój potencjał gospodarczy i demograficzny ośrodki te pełnią rolę równoważącą w stosunku do Warszawy i mają kluczowe znaczenie dla zapewnienia spójności wewnętrznej regionu. Elementami sieci osadniczej województwa mazowieckiego są również pozostałe ośrodki powiatowe oraz gminne, pełniące funkcje lokalnych centrów rozwoju dla powiązanych z nimi funkcjonalnie obszarów wiejskich.

Znajdujące się na obszarze województwa mazowieckiego duże kompleksy leśne oraz doliny rzek mają istotne znaczenie dla zapewnienia ciągłości europejskich i krajowych sieci ekologicznych. Formy ochrony przyrody znajdujące się na terenie województwa obejmują około 11% wszystkich obszarów chronionych kraju. Tereny cenne przyrodniczo wraz z obiektami o dużym znaczeniu historyczno-kulturowym kształtują

pasma przyrodniczo-kulturowe województwa mazowieckiego o szczególnych walorach przyrodniczo-krajobrazowych i funkcjach rekreacyjnych.

Na terenie województwa mazowieckiego, do terenów otwartych, wolnych od procesów urbanizacji, oprócz terenów ochrony przyrody, zalicza się również obszary o strategicznym znaczeniu dla produkcji żywności, pełniące funkcje rolnicze. Obszary te stanowią nie tylko o samowystarczalności żywnościowej województwa, ale mają również znaczenie ponadregionalne.

Struktura użytkowania ziemi województwa mazowieckiego podlega ciągłym przeobrażeniom na skutek zachodzących w przestrzeni procesów urbanizacyjnych. Szczególną rolę odgrywają procesy suburbanizacji. Intensywne rozlewanie się zabudowy widoczne jest w MOFW, szczególnie wzdłuż głównych ciągów komunikacyjnych. Procesy suburbanizacji będą nasilać się w przyszłości wraz z planowaną rozbudową infrastruktury transportowej. Szczególnie duży wpływ na zmianę struktury użytkowania ziemi regionu będą miały planowane inwestycje w zakresie budowy nowych i rozbudowy istniejących portów lotniczych na obszarze województwa mazowieckiego.

Gmina Regimin położona w powiecie ciechanowskim znajduje się w zasięgu wiejskiego obszaru funkcjonalnego uczestniczącego w procesach rozwojowych. Zgodnie z KPZK 2030, są to tereny ściśle powiązane z najważniejszymi ośrodkami miejskimi regionu, położone w strefie oddziaływania potencjału rozwojowego miast. Obszary te charakteryzują się dobrymi połączeniami komunikacyjnymi z miastami i tym samym ułatwionym dostępem do rynku pracy, usług publicznych i usług wyższego rzędu. W gminach zlokalizowanych na tych terenach zauważalne jest zjawisko suburbanizacji oraz zatracania ich wiejskiego charakteru związanego z funkcjonowaniem gospodarstw rolnych.

Projekt planu wpisuje się w zasady zagospodarowania określone dla wiejskiego obszaru funkcjonalnego uczestniczącego w procesach rozwojowych tj.: ochrona terenów otwartych przed rozpraszaniem zabudowy, przeciwdziałanie negatywnym skutkom suburbanizacji w aspekcie ochrony środowiska, ochrona krajobrazu przed chaosem inwestycyjnym i kształtowanie ładu przestrzennego, ochrona gruntów rolnych klas I-III oraz gruntów leśnych przed ich nieuzasadnionym przeznaczaniem na cele nierolnicze i nieleśne, wspieranie działalności gospodarczej towarzyszącej produkcji rolnej, a także dążenie do zrównoważonego rozwoju funkcji pozarolniczych.

Projekt planu wpisuje się w działania w zakresie ochrony bioróżnorodności i krajobrazu na obszarze województwa mazowieckiego tj.: zachowanie cennych siedlisk przyrodniczych (dolin rzecznych, leśnych, łąkowych, śródpolnych, itp.), decydujących w znacznej mierze o walorach krajobrazowych województwa; ochrona krajobrazu województwa mazowieckiego (przyrodniczego, kulturowego lub o znaczeniu historycznym), ograniczenie działań negatywnie wpływających na walory krajobrazowe; ograniczenie presji urbanizacyjnej na obszary cenne przyrodniczo, w tym stanowiące szlaki migracyjne zwierząt; ograniczanie zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne.

Projekt planu wpisuje się w działania w zakresie zrównoważonego kształtowania rolniczej przestrzeni produkcyjnej tj.: przeciwdziałanie nadmiernemu przeznaczaniu gruntów rolnych na cele nierolnicze w MPZP z uwzględnieniem struktury użytków rolnych oraz uwzględnianie położenia i sąsiedztwa w procesie decyzyjnym; przeciwdziałanie fragmentacji rolniczej przestrzeni produkcyjnej poprzez poprawę struktury obszarowej gospodarstw, w tym scalanie gruntów i zagospodarowanie poscaleniowe; zachowywanie funkcji towarzyszących produkcji żywności, m.in.: utrzymywanie tradycyjnego krajobrazu rolniczego, zachowywanie wolnych przestrzeni użytkowanych rolniczo, utrzymywanie trwałych użytków zielonych dla ochrony bioróżnorodności; wzmacnianie wykształconych kierunków produkcji rolniczej oraz zwiększanie towarowości gospodarstw rolnych w celu utrzymania wysokiego poziomu i jakości produkcji rolniczej tych obszarów.

PROGRAM OCHRONY ŚRODOWISKA DLA WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO DO 2022.

Program ochrony środowiska dla Województwa Mazowieckiego 2022 r. (zwany dalej „Programem”) jest czwartym dokumentem służącym realizacji polityki ochrony środowiska na Mazowszu. Oprócz kwestii ochrony środowiska Program porusza również problematykę nasilających się zmian klimatycznych oraz wyznacza kierunki adaptacji.

Działania zaproponowane w harmonogramie określonym w Programie są spójne z celami i kierunkami działań dokumentów na poziomie wojewódzkim. Kierunki działań w zakresie wszystkich obszarów interwencji zmierzają do spełnienia celów zapisanych w dokumentach strategicznych województwa mazowieckiego.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym opracowaniem wpisuje się w następujące obszary i cele interwencyjne:

- Obszar interwencji – Ochrona klimatu i jakości powietrza. Cel – Poprawa jakości powietrza przy zapewnieniu bezpieczeństwa energetycznego w kontekście.
- Obszar interwencji – Zagrożenia hałasem. Cel – Ochrona przed hałasem.
- Obszar interwencji – Pola elektromagnetyczne (PEM). Cel – Utrzymanie dotychczasowego stanu braku zagrożeń ponadnormatywnym promieniowaniem elektromagnetycznym.
- Obszar interwencji – Gospodarowanie wodami. Cel – Osiągnięcie dobrego stanu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych. Ochrona przed zjawiskami ekstremalnymi związanymi z wodą.
- Obszar interwencji – Gospodarowanie wodami. Cel – Prowadzenie racjonalnej gospodarki wodno-ściekowej.
- Obszar interwencji – Gleby. Cel – Ochrona gleb przed negatywnym oddziaływaniem antropogenicznym, erozją oraz niekorzystnymi zmianami klimatu.
- Obszar interwencji – Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów. Cel – Gospodarowanie odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, uwzględniając zrównoważony rozwój województwa mazowieckiego
- Obszar interwencji – Zasoby przyrodnicze. Cel – Ochrona różnorodności biologicznej oraz krajobrazowej. Prowadzenie trwale zrównoważonej gospodarki leśnej. Zwiększanie lesistości.

STRATEGIA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO DO 2030. MAZOWSZE (SRWM 2030).

Głównym dokumentem strategicznym regionu jest Strategia rozwoju województwa mazowieckiego do 2030 roku. Innowacyjne Mazowsze (dalej: Strategia lub SRWM 2030). Układ jej celów ma charakter hierarchiczno-horyzontalny. Nadrzędnym celem Strategii jest zmniejszenie dysproporcji rozwoju w województwie mazowieckim oraz wzrost znaczenia Obszaru Metropolitalnego Warszawy w Europie. Cele rozwojowe zostały wyznaczone w sześciu obszarach działań: Przemysł i produkcja, Gospodarka, Przestrzeń i transport, Społeczeństwo, Środowisko i energetyka, Kultura i dziedzictwo. Poszczególne działania Strategii zostały określone w wymiarze terytorialnym – odrębnie dla miast, Warszawy z OMW i obszarów wiejskich.

Polityka przestrzenna województwa mazowieckiego jest określona i realizowana w ramach SRWM 2030. Podstawowym narzędziem jej prowadzenia na poziomie regionu jest Plan zagospodarowania przestrzennego województwa mazowieckiego, będący wyrazem polityki przestrzennej samorządu województwa - jest także głównym narzędziem jej realizacji, poprzez wyznaczone kierunki zagospodarowania przestrzennego.

Sieć osadnicza województwa mazowieckiego ma charakter policentryczny z dominującą Warszawą wraz z jej obszarem metropolitalnym oraz otaczającymi ośrodkami regionalnymi i subregionalnymi o równomiernym rozmieszczeniu wokół stolicy. Działania przestrzenne dotyczą m.in. poprawy powiązań komunikacyjnych, w tym międzyregionalnych i transgranicznych, przyczyniających się do rozwoju społeczno-gospodarczego zarówno głównych miast, jak i lokalnych ośrodków.

Projekt planu poprzez ustalone zasady zagospodarowania na całym obszarze objętym planem wpisuje się w obszary działań i cele rozwojowe Strategii rozwoju województwa mazowieckiego tj.: Przemysł i produkcja - Rozwój produkcji ukierunkowanej na eksport w przemyśle zaawansowanych i średniozaawansowanych technologii oraz w przemyśle i przetwórstwie rolno-spożywczym. Gospodarka - Wzrost konkurencyjności regionu poprzez rozwój działalności gospodarczej oraz transfer i wykorzystanie nowych technologii. Przestrzeń i transport - Poprawa dostępności i spójności terytorialnej regionu oraz kształtowanie ładu przestrzennego. Środowisko i energetyka - Zapewnienie gospodarce regionu zdywersyfikowanego zaopatrzenia w energię przy zrównoważonym gospodarowaniu zasobami środowiska. Kultura i dziedzictwo - Wykorzystanie potencjału kultury i dziedzictwa kulturowego oraz walorów środowiska przyrodniczego dla rozwoju gospodarczego regionu i poprawy jakości życia.

PLAN GOSPODARKI ODPADAMI DLA WOJEWÓDZTWA MAZOWIECKIEGO 2024.

W Wojewódzkim planie gospodarki odpadami dla województwa mazowieckiego 2024 określono najważniejsze elementy gospodarki odpadowej, w tym podział na regiony gospodarowania odpadami, instalacje zastępcze do obsługi tych regionów w przypadku awarii, a także wskazano regionalne instalacje przetwarzania odpadów komunalnych. Ponadto wskazano potrzeby inwestycyjne w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi.

Gmina Regimin znajduje się w Regionie Zachodnim w skład którego zaliczono 95 gmin z powiatów: ciechanowskiego, gostynińskiego, makowskiego, mławskiego, nowodworskiego, płockiego, płońskiego, przasnyskiego, pułtuskiego, sierpeckiego, sochaczewskiego, warszawskiego zachodniego, żuromińskiego oraz miasto Płock. Na terenie regionu zachodniego istnieje/istnieją 3 instalacje MBP, 2 składowiska, 4 instalacje zastępczych oraz 1 kompostownia.

Odpady z gminy Regimin kierowane są do mechaniczno-biologicznej instalacji przetwarzania odpadów, instalacji do biostabilizacji odpadów komunalnych (biosuszenie) w miejscowości Wola Pawłowska.

Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami i kierunkami działań w zakresie zapobiegania powstawaniu odpadów oraz kształtowania systemu gospodarki odpadami podejmowanych dla osiągnięcia celów Planu gospodarki odpadami województwa mazowieckiego, ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie oraz zakazuje unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

REGULAMIN UTRZYMANIA CZYSTOŚCI I PORZĄDKU NA TERENIE GMINY REGIMIN.

W *Regulaminie (...)* określono szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Regimin, a w szczególności:

- wymagania w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości;
- rodzaje i minimalną pojemność urządzeń przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych;
- częstotliwość i sposób pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego;
- inne wymagania wynikające z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;
- obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe;
- wymagania odnośnie utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej;
- wyznaczenie obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminy jej przeprowadzania.

Omawiany projekt planu miejscowego jest zgodny z zapisami *Regulaminu (...)*, ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami stałymi należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Ponadto wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Szkielet metodyki prognozy wyznaczony jest przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z ustawą dokonuje się oceny wpływu ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska oraz uwzględnia zależności pomiędzy jego poszczególnymi elementami. W trakcie pracy przyjmuje się, że przyjęte zapisy projektu planu zostaną w pełni zrealizowane. Oznacza to z jednej strony maksymalizację oddziaływań powstałych na skutek realizacji projektu planu – tych negatywnych i pozytywnych, a z drugiej realizację wszystkich ustaleń dotyczących ochrony środowiska. Ocena możliwości wystąpienia danych skutków dokonywana jest na podstawie aktualnego stanu środowiska i

planowanych zmian w zagospodarowaniu. Proponowane formy użytkowania determinują, bowiem siłę oraz skalę oddziaływania na środowisko.

Z uwagi na fakt, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi zespół zasad i wytycznych do zagospodarowania przestrzeni (nie stanowi natomiast pełnego i docelowego obrazu poszczególnych inwestycji) w prognozie dokonuje się przede wszystkim diagnozy prawdopodobnych, głównych zmian w środowisku, opierając się na analogii zachodzących przeobrażeń w środowisku. Przewidzenie wszystkich skutków realizacji projektu planu jest w praktyce niemożliwe. Można natomiast z przybliżeniem wskazać siłę oddziaływania zaproponowanych rozwiązań przestrzennych w odniesieniu do poszczególnych terenów funkcjonalnych. Wskazanie to opiera się głównie na sile presji zaproponowanej lub już istniejącej i usankcjonowanej przez plan, formy użytkowania terenu.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania: badania terenowe, analizy dostępnych materiałów kartograficznych, analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych i analizy dokumentacji fotograficznych. Podczas badań inwentaryzacyjnych pod kątem występowania gatunków zwierząt szczególną uwagę zwracano na występowanie schronień i miejsc lęgowych. Identyfikacji gatunków flory dokonano in situ, na podstawie cech morfologicznych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt. 5 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływ ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej. Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

Metodą analizy i oceny skutków realizacji postanowień projektu planu jest m.in. ocena aktualności studiów i planów, sporządzana przez burmistrza gminy wynikająca z zapisów ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością konieczne jest przeprowadzenie analizy i oceny wpływów realizacji na środowisko przyrodnicze, kulturowe i ludzi. W trakcie wykonywania takiej analizy szczególną uwagę należy zwrócić na stopień realizacji zapisów planu z zakresu infrastruktury, w tym głównie sieci wodociągowej i kanalizacyjnej, której budowa lub rozbudowa przyczynia się do polepszania stanu środowiska wodno-gruntowego.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Z uwagi na skalę opracowania, zakres planowanych zamierzeń inwestycyjnych określonych w projekcie planu miejscowego, położenie terenu w odległości około 168km od północnej granicy kraju oraz około 230 km od wschodniej granicy kraju w

wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY JEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA

Gmina Regimin położona jest w północnej części powiatu ciechanowskiego, znajdującego się w granicach administracyjnych województwa mazowieckiego. Gmina leży w makroregionie Niziny Północno mazowieckiej, na pograniczu dwóch mezoregionów, tj. Wzniesienia Mławskiego i Wysoczyzny Ciechanowskiej. Jednostki te stanowią obszar o dość zróżnicowanej rzeźbie terenu powstałej wskutek działalności lądolodu środkowopolskiego. Rzeźba terenu objętego opracowaniem ma charakter płaskorówninny.

Obszar objęty projektem planu obejmuje teren o powierzchni ok. 48 ha w miejscowości Targonie. Są to zabudowania wsi Targonie oraz grunty rolniczej przestrzeni produkcyjnej, użytkowane jako pola uprawne oraz łąki i pastwiska.

W granicach terenów stwierdzono występowanie następujących roślin: olcha, jesion, klon zwyczajny, osika, wierzba, jarząb, lipa drobnolistna, modrzew, świerk pospolity, świerk srebrzysty, dąb bezszypułkowy, czeremcha, głóg, brzoza brodawkowata, leszczyna, bez czarny, kruszyna pospolita, przylaszczka pospolita, gwiazdnica wielokwiatowa, sałatnik leśny, wiechlina gajowa, konwalia dwulistna, orlica pospolita, poziomka pospolita, śmiałek pogięty, kostrzewa olbrzymia, niecierpek pospolity, pokrzywa zwyczajna, tojeść rozestana, marzanka wonna, szczawik zajęczy, turzyca leśna, leszczyna pospolita, bez koralowy, trzmielina, kalina koralowa, tarczyca pospolita, bluszczyk kurdybanek, gajowiec żółty, bodziszek łąkowy, komonica zwyczajna, koniczyna biała, koniczyna dwukłosa, koniczyna łąkowa, koniczyna polna, kostrzewa łąkowa, mniszek pospolity, nawłóć pospolita, perz właściwy, glistnik jaskółcze ziele, babka lancetowata, babka zwyczajna, cykoria podróżnik, firletka poszarpana, dziewanna drobnokwiatowa, fiołek polny, dzika róża, tarnina, drzewa i krzewy owocowe.

Na terenach objętych projektem planu i w bezpośredniej okolicy występują następujące gatunki fauny: sroka zwyczajna, pliszka siwa, rudzik, bogatka, oknówka, kapturka, wrona, szpak, sarny, listy.

W granicach terenu opracowania nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu prawa geologicznego i górniczego.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w rejonie wodnym Środkowej Wisły dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz.U. z 2016 r. poz. 1911). Obszar leży w zasięgu naturalnej jednolitej części wód powierzchniowych PLRW20001726866 *Łydynia od źródeł do Pławnicy*. Aktualny stan JCWP określany jest jako dobry, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jako zagrożona. Celem środowiskowym dla JCWP jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW200049, dla której ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego jest niezagrożona.

Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych.

Pod względem morfologicznym teren gminy znajduje się w centralnej części Wysoczyzny Ciechanowskiej. Miąższość i wykształcenie osadów czwartorzędowych na powierzchni zlewni uwarunkowane są ukształtowaniem powierzchni utworów trzeciorzędowych. Z dwóch głównych pięter wodonośnych o znaczeniu użytkowym podstawową rolę w zaopatrzeniu w wodę odgrywa piętro czwartorzędowe. W osadach tego piętra wyróżnia się trzy poziomy wodonośne, z których pierwszy i drugi związane są z piaskami i żwirami neopleistocenu, a trzeci z osadami mezopleistocenu. Izolacje pomiędzy poziomami, poza strefami okien hydrogeologicznych, stanowią słabo przepuszczalne gliny i mułki. Drugi poziom wodonośny zasilany jest bezpośrednio przez

okna hydrogeologiczne lub przez przesączanie przez osady oddzielające go od poziomu przypowierzchniowego.

Utwory czwartorzędowe w rejonie Regimina stanowią osady piaszczysto – żwirowe. Nie stanowią one jednolitego kompleksu lecz zawierają liczne przewarstwienia osadów słabo-przepuszczalnych. Największa miąższość pierwszej warstwy wodonośnej (od 1,54 do 69,0 m) występuje w osi obszaru doliny rzeki Łydyni i w jej odgałęzieniach wzdłuż linii łączącej miejscowości Pniewo – Czeruchy – Lekowo – Regimin – Zeńbok na szerokości pasa od 2 do 4,5 km. Poza zasięgiem doliny grubość warstwy wodonośnej zmniejsza się. Przepływ wód podziemnych odbywa się w kierunku rzeki Łydyni. Odnosi się to zarówno do północnej części terenu, jak i do jego południowej części. Drugi głębszy poziom wodonośny łączy się w rejonie Regimina z poziomem pierwszym (płytszym). Obie warstwy wodonośne mimo, że są przedzielone dwudziesto metrową warstwą gliny zwałowej są drenowane przez rzekę Łydynię i jej dopływy. Warto zauważyć, że według badań modelowych ujęcia wód podziemnych pobierają wodę infiltrującą z rzek (głównie ujęcia w Regiminie i Gostkowie).

W obszarze gminy Regimin dominują gleby zwięzłe, gliniaste i ilaste, które charakteryzują się dużym zróżnicowaniem pod względem typów jak i kompleksów przydatności rolniczej. W rejonie wsi Targonie gleby można uznać za urodzajne – występują tu gleby o składzie mechanicznym glin lekkich i piasku gliniastego mocnego na podłożu glin średnich lub ciężkich. Są to gleby słabo przepuszczalne, o głębokim poziomie próchnicznym i zasobne w składniki pokarmowe. Pod względem przydatności rolniczej zaliczane są do kompleksów: pszennego bardzo dobrego, pszennego dobrego, żytniego bardzo dobrego, zbożowo-pastewnego mocnego. Uznaje się je za przydatne pod uprawy roślin o wysokich wymaganiach (takich jak pszenica, buraki cukrowe).

W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody obszar objęty projektem planu znajduje się poza granicami obszarów chronionych. Najbliższy Krośnicko-Kosmowski Obszar Chronionego Krajobrazu znajduje się w odległości około 0,5 km w kierunku wschodnim, a obszar Natura 2000 Doliny Wkry i Mławki PLB140008 w odległości około 24 km w kierunku północno-zachodnim.

W gminie Regimin można wyróżnić obszary odmienne pod względem bioklimatycznym: doliny rzeczne oraz obszary wyniesień i terenów płaskich. Doliny rzek stanowią typowe obszary akumulacji i zalegania chłodnego powietrza oraz występowania częstych inwersji termicznych. Niezależnie od powietrza chłodnego zalegającego w dolinach następuje akumulacja zimnych mas z terenów wyżej położonych, które jako cięższe grawitacyjnie zsuwają się po zboczach z górnych odcinków dolin. Spływ najintensywniej odbywa się wzdłuż lokalnych obniżień cieków. W związku z dużą wilgotnością często występują mgły. Mgły mają bardzo niekorzystny wpływ na warunki klimatyczne: skracają czas promieniowania słonecznego, utrudniają promieniowanie oraz rozpraszają zanieczyszczenia. Na terenach wyżej położonych oraz równinnych w okresie letnim panują dogodne warunki termiczne i solarne oraz mniejsza wilgotność, która wiąże się z dogodnymi warunkami przewietrzania. Na lokalne warunki klimatyczne wpływ wywiera ukształtowanie terenu oraz brak większych rzek i zbiorników wodnych. Okres wegetacyjny trwa od 190 do 200 dni, od pierwszej dekady kwietnia do ostatniej dekady października. Średnie roczne opady kształtują się na poziomie 600 mm. W analizowanym obszarze dominują wiatry z sektora zachodniego. Najczęstsze są wiatry południowo-zachodnie (15,5%), następne w kolejności zachodnie (14,2%), wschodnie (12,1%) oraz południowo-wschodnie (10,6%). Przeważają wiatry słabe i bardzo słabe. Ogólne warunki wietrzne na terenie gminy można określić jako korzystne, rejon ten cechuje się dostatecznym przewietrzaniem i niezbyt intensywnym nawietrzaniem.

5.2.POTENCJALNE ZMIANY ISTNIEJĄCEGO STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

W przypadku braku realizacji analizowanego projektu planu obszar będzie użytkowany w dotychczasowy sposób albo zagospodarowywany na podstawie ustaleń obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowaniu terenu.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się znaczącego oddziaływania na środowisko. Tereny w przewadze będą użytkowane zgodnie z obecnym sposobem wykorzystania, a projekt planu pozwala na racjonalne zagospodarowanie i użytkowanie pozostałych terenów.

W otoczeniu obszaru objętego projektem planu znajdują się tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej, kompleksy leśne oraz zabudowania wsi Targonie.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004R. O OCHRONIE PRZYRODY

W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody obszar objęty projektem planu znajduje się poza granicami obszarów chronionych. Najbliższy Krośnicko-Kosmowski Obszar Chronionego Krajobrazu znajduje się w odległości około 0,5 km w kierunku wschodnim, a obszar Natura 2000 Doliny Wkry i Mławki PLB140008 w odległości około 24 km w kierunku północno-zachodnim.

Ochrona przyrody w granicach terenu objętego projektem planu nie musi być sprzeczna z realizacją inwestycji i rozwojem gospodarczym. W ustaleniach projektu planu wprowadzono zapis, że w granicach planu obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, a w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko obowiązują przepisy odrębne, dlatego też nie ma obaw, że na terenach przeznaczonych pod zabudowę zostaną wprowadzone inwestycje stwarzające zagrożenie dla środowiska. Na etapie opracowywania projektu planu miejscowego nie określa się jaki rodzaj inwestycji realizowany będzie na przedmiotowym terenie, a jedynie wskazuje możliwe kierunki rozwoju zabudowy. Rzetelna analiza oddziaływania planowanej zabudowy na środowisko, w tym sąsiedztwo jest możliwa w przypadku realizacji konkretnej inwestycji posiadającej wymiar materialny, czyli w przypadku procedury oceny oddziaływania inwestycji na środowisko (OOS), procedury zupełnie innej niż strategiczna ocena oddziaływania na środowisko (ocena projektu planu), bo przeprowadzanej dla konkretnej inwestycji posiadającej projekt zagospodarowania terenu z dokładnie określoną lokalizacją i pełnymi, szczegółowymi danymi oraz parametrami projektowanej inwestycji. Zgodnie z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko zostały skatalogowane na podstawie załączników I i II dyrektywy 85/337/EWG oraz z uwzględnieniem krajowych reguł prawnych dotyczących podejmowania przedsięwzięć w ogóle – w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839). Wśród nich wyróżniono m.in. przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto zgodnie z ustawową delegacją (i treścią dyrektywy) w rozporządzeniu określono przypadki, w których zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko opisano w rozporządzeniu jako: obiekty, procesy (instalacje), w sposób łączny (obiekt i proces).

Ponieważ na etapie opracowywania projektu planu nie ma informacji dotyczących wielkości i gabarytów zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy, powierzchni użytkowej, ilości i gatunków zwierząt, a także sposobu wykorzystania obiektów oraz przewidywanych instalacji, nie ma możliwości określenia wpływu planowanej zabudowy na stan środowiska. Oceny takiej będzie można dokonać znając konkretne parametry inwestycji.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLE MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTU PLANU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

Akcesja Polski do Unii Europejskiej nałożyła na Polskę nowe obowiązki, wynikające z konieczności dostosowania prawa polskiego do regulacji unijnych. Ochrona środowiska wraz z Traktatem z Maastricht (1991) włączona została przez Wspólnoty Europejskie do spisu ich stałych zadań, dla których określono cele działań zapobiegawczych i regulujących. Obecnie prawo Unii Europejskiej regulujące ochronę środowiska liczy sobie kilkaset aktów prawnych, obejmujących dyrektywy, rozporządzenia, decyzje i zalecenia.

Do priorytetów Unii Europejskiej w dziedzinie ochrony środowiska zaliczyć należy m.in. przeciwdziałanie zmianom klimatu, ochronę różnorodności biologicznej, ograniczenie wpływu zanieczyszczenia na zdrowie, a także lepsze wykorzystanie zasobów naturalnych.

Polityka ekologiczna państwa, a więc i polityka lokalna, oparte są na konstytucyjnej zasadzie zrównoważonego rozwoju. Oznacza to konieczność uwzględniania tej zasady we wszystkich dokumentach strategicznych oraz programach, przygotowywanych na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym. W praktyce zasada zrównoważonego rozwoju powinna być stosowana wraz z wieloma zasadami pomocniczymi i konkretyzującymi, wśród których należy wymienić: Zasadę prewencji – stanowiącą, że przeciwdziałanie negatywnym skutkom dla środowiska powinno być podejmowane już na etapie planowania i realizacji przedsięwzięć. Zasadę integracji polityki ekologicznej z politykami sektorowymi, oznaczającą uwzględnienie w politykach sektorowych celów ekologicznych na równi z celami gospodarczymi i społecznymi. Zasadę skuteczności ekologicznej i efektywności ekonomicznej odnoszącą się do wyboru planowanych przedsięwzięć inwestycyjnych ochrony środowiska a następnie do oceny osiągniętych wyników a oznaczającą potrzebę minimalizacji nakładów na jednostkę uzyskanego efektu. Zasadę uspołecznienia realizowaną poprzez stworzenie instytucjonalnych, prawnych i materialnych warunków do udziału obywateli, grup społecznych i organizacji pozarządowych w procesie kształtowania modelu zrównoważonego rozwoju przy jednoczesnym rozwoju edukacji ekologicznej, rozbudzaniu świadomości i wrażliwości ekologicznej oraz kształtowaniu nowej etyki zachowań wobec środowiska.

Podstawową zasadą realizacji polityki ekologicznej państwa jest zasada zrównoważonego rozwoju zakładająca jakość życia na poziomie, na jaki pozwala obecny rozwój cywilizacyjny, bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie. Realizacja zasady zrównoważonego rozwoju następować powinna przy jednoczesnym dążeniu do osiągnięcia ładu przestrzennego rozumianego jako takie ukształtowanie przestrzeni, które tworzy harmonijną całość oraz uwzględnia w uporządkowanych relacjach wszelkie uwarunkowania i wymagania funkcjonalne, społeczno-gospodarcze, środowiskowe, kulturowe oraz kompozycyjno-estetyczne. Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele 6. Wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju, przystosowanie do zmian klimatu i ochrona bioróżnorodności biologicznej.

Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym jest ukierunkowany na przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinno być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.

Na szczeblu krajowym cele ochrony środowiska ustanawiają strategiczne dokumenty rządowe w tym Polityka ekologiczna Państwa 2030. Podstawowym celem określonym w dokumencie jest zapewnienie bezpieczeństwa ekologicznego kraju (mieszkańców, infrastruktury społecznej i zasobów przyrodniczych), przy założeniu, że strategia zrównoważonego rozwoju Polski pozwoli na wdrażanie takiego modelu tego rozwoju, który zapewni na tyle skuteczną regulację i reglamentację korzystania ze środowiska, aby rodzaj i skala tego korzystania realizowane przez wszystkich użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla jakości i trwałości przyrodniczych zasobów. Wśród metod realizacji polityki ekologicznej państwa priorytet będzie miało stosowanie tzw. dobrych praktyk gospodarowania i systemów zarządzania środowiskowego, które pozwalają kojarzyć efekty gospodarcze z efektami ekologicznymi, a w szczególności m.in.: w budownictwie i gospodarce komunalnej – unowocześnienie systemów grzewczych z wykorzystaniem lokalnych zasobów energii odnawialnej, termomodernizację zasobów budowlanych, modernizację sieci ciepłych i wodociągowych, racjonalizację zużycia wody, segregację śmieci i odzysk surowców, wykorzystanie ciepła odpadowego i stosowanie szeregu innych nowoczesnych rozwiązań w infrastrukturze technicznej miast i osiedli, które nie tylko zmniejszy presję tej infrastruktury na środowisko, ale także ograniczy koszty jej eksploatacji; ochrona krajobrazu przy planowaniu osiedli miejskich, podmiejskich i wiejskich oraz rozmieszczaniu obiektów produkcyjnych w strefach urbanizujących się; w zagospodarowaniu przestrzennym – korzystne dla środowiska przyrodniczego kształtowanie przestrzenne w osadnictwie i poszczególnych dziedzinach działalności, a także zabezpieczenie ochrony wartości przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych oraz funkcji ekologicznych poszczególnych obszarów poprzez uwzględnianie warunków ich zachowania w planach zagospodarowania przestrzennego oraz w związanych z tymi planami decyzjach, programach, ocenach, studiach i ekspertyzach. Szczególny nacisk został położony na działania mające na celu poprawę jakości powietrza poprzez ograniczenie niskiej emisji. Jednocześnie na znaczeniu zyskują również działania związane z adaptacją do zmian klimatu, a ich celem jest przeciwdziałanie występowania miejskich wysp ciepła oraz rozbudowa terenów zieleni i powszechniejsze retencjonowanie wody na terenach miast i wsi. Część z celów znajduje swoje odzwierciedlenie w zapisach omawianego w prognozie projektu mpzp tj.: zrównoważone użytkowanie zasobów wodnych oraz ochrona przed powodzią i suszą poprzez odpowiednie zapisy w projekcie planu ustalający odprowadzanie wód opadowych i roztopowych; utrzymanie zieleni poprzez wydzielenie terenów zieleni oraz ustalenie wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej terenu.

Podstawowym dokumentem strategicznym polityki regionalnej państwa w perspektywie do 2030 r. jest Krajowa Strategia Rozwoju Regionalnego 2030. Strategia jest zbiorem wspólnych wartości, zasad współpracy rządu i samorządów oraz partnerów społeczno-gospodarczych na rzecz rozwoju kraju i województw. Dokument określa systemowe ramy prowadzenia polityki regionalnej zarówno przez rząd wobec regionów, jak i wewnątrzregionalne. KSRR 2030 kładzie nacisk na zrównoważony rozwój całego kraju, czyli zmniejszanie dysproporcji w poziomie rozwoju społeczno-gospodarczego różnych obszarów, głównie miejskich i wiejskich. Przedmiotowy projekt mpzp wpisuje się w projekty oraz działania z związane z rozwojem infrastruktury, adaptacji do zmian klimatu i planowania przestrzennego, w tym m.in.: uzupełnienie i dostosowanie infrastruktury technicznej (energetycznej, telekomunikacyjnej, wodnokanalizacyjnej) i społecznej na potrzeby rozwoju gospodarczego i mieszkańców; racjonalne gospodarowanie przestrzenią i zapobieganie konfliktom dla osiągnięcia ładu przestrzennego i dostosowania przestrzeni lokalnej lub wykorzystania istniejących uwarunkowań (np. przyrodniczych) do potrzeb zrównoważonego rozwoju gospodarczego i społecznego, a także działania na rzecz ochrony i poprawy stanu środowiska.

Dokumentem o charakterze strategicznym przenoszącym założenia i cele zawarte w tzw. Ramowej Dyrektywie Wodnej jest Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz.U. z 2016 r. poz. 1911). Plan ten jest narzędziem planistycznym, stanowiącym pewnego rodzaju fundament przy podejmowaniu decyzji wpływających na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. W planie tym ustalono cele środowiskowe dla wód powierzchniowych oraz odstępstwa od osiągnięcia celów środowiskowych. Przy ustalaniu celów środowiskowych JCWP brano pod uwagę

aktualny stan JCWP w związku z wymaganym zgodnie z Ramową Dyrektywą Wodną warunkiem niepogarszania ich stanu. Ze względu na istotne różnice między naturalnymi oraz silnie zmienionymi i sztucznymi częściami wód, zróżnicowano cele środowiskowe wymagane do osiągnięcia dla poszczególnych rodzajów wód. W przypadku naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, a w przypadku wód silnie zmienionych i sztucznych – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. W obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu lub potencjału wymagane jest jednocześnie utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

W kontekście analizowanego projektu planu istotne jest uwzględnienie celów środowiskowych wyznaczonych dla jednolitej części wód powierzchniowych PLRW20001726866 *Łydynia od źródeł do Pławnicy* i jednolitej części wód podziemnych PLGW200049. Aktualny stan JCWP określany jest jako dobry, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jako zagrożona. Celem środowiskowym dla JCWP jest osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego oraz utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego. Aktualna ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego dla jednolitej części wód podziemnych PLGW200049 jest niezagrożona. Analizując wpływ realizacji ustaleń projektu planu miejscowego na osiągnięcie celów środowiskowych dla wspomnianej JCWP nie przewiduje się wystąpienia negatywnego oddziaływania w tym zakresie. Do projektu planu wprowadzono zapisy w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków, wód opadowych i roztopowych; a także wydzielono tereny zieleni i lasów wspomagające prawidłową gospodarkę wodami.

Aktualizacja Programu Wodno – Środowiskowy Kraju (aPWŚK) jako jeden z podstawowych dokumentów planistycznych stanowi realizację wymagań wskazanych w Ramowej Dyrektywie Wodnej w zakresie konieczności opracowania programów działań. PWŚK stanowi uporządkowany zbiór działań, których realizacja pozwoli na osiągnięcie przez wody celów środowiskowych. W myśl Ramowej Dyrektywy Wodnej sformułowano następujące cele: niepogarszanie stanu części wód; osiągnięcie dobrego stanu wód: dobry stan ekologiczny i chemiczny dla wód powierzchniowych, dobry stan chemiczny i ilościowy dla wód podziemnych; spełnienie wymagań specjalnych, zawartych w unijnych aktach prawnych i polskim prawie, w odniesieniu do obszarów chronionych; zaprzestanie lub stopniowe wyeliminowanie zrzutu substancji priorytetowych do środowiska lub ograniczone zrzuty tych substancji. Celem Programu Wodno – Środowiskowego Kraju jest przedstawienie zestawień działań dla realizacji założeń celów środowiskowych, których wypełnienie w określonym czasie pozwoli uzyskać efekty w postaci lepszego stanu wód. Określone w analizowanym projekcie planu zasady odprowadzania ścieków sanitarnych oraz wód opadowych i roztopowych wpisują się w założenia ww. dokumentu.

Celem Aktualizacji Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami. Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest dokumentem strategicznym, w którym oszacowano potrzeby i określono działania na rzecz wyposażenia aglomeracji miejskich i wiejskich o RLM większej od 2000, w systemy kanalizacyjne i oczyszczalnie ścieków komunalnych. Program koordynuje działania gmin i przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych w realizacji infrastruktury sanitarnej na ich terenach. Głównym celem odprowadzenia i oczyszczenia ścieków w Polsce jest realizacja systemów kanalizacji zbiorczej i oczyszczalni ścieków na terenach o skoncentrowanej zabudowie lub realizacja systemów indywidualnych na terenach o zabudowie rozproszonej. Zgodnie z wymaganiami związanymi z realizacją w/w celów są zalecenia że: budowę urządzeń służących do zaopatrzenia w wodę realizuje się jednocześnie z rozwiązaniem spraw gospodarki ściekowej, w szczególności przez budowę systemów kanalizacyjnych i oczyszczalni ścieków; w miejscach, gdzie budowa systemów kanalizacyjnych nie przyniosłaby korzyści dla środowiska lub powodowałaby nadmierne koszty, należy stosować systemy indywidualne; wprowadzający ścieki do wód lub do ziemi są obowiązani zapewnić ochronę wód przed zanieczyszczeniem, w szczególności poprzez budowę i eksploatację urządzeń służących tej ochronie. W projekcie planu przewidziano rozwiązania zgodne z założeniami Krajowego programu (...) tj.: zaopatrzenie w wodę na cele bytowe, gospodarcze i przeciwpożarowe z sieci wodociągowej; dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z indywidualnych lub lokalnych ujęć wody zgodnie z przepisami odrębnymi; odprowadzanie ścieków bytowych i komunalnych do zbiorczej sieci kanalizacji

sanitarnej w systemie rozdzielczym; dopuszcza się odprowadzanie ścieków do szczelnych zbiorników na nieczystości lub przydomowych oczyszczalni ścieków zgodnie z przepisami odrębnymi; odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności dotyczącymi prawa wodnego, a z powierzchni dachów zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich.

Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej prezentuje następujący zapis wizji Polski w perspektywie 2025 r. w odniesieniu do sfery przyrodniczej: „Cały obszar Polski, w tym polskie obszary morskie, cechować będzie się dobrym stanem środowiska przyrodniczego, umożliwiającym zachowanie pełnego bogactwa różnorodności biologicznej polskiej przyrody oraz trwałości i równowagi procesów przyrodniczych – tereny o najwyższych walorach przyrodniczych objęte będą skuteczną ochroną prawną i połączone systemem funkcjonujących korytarzy ekologicznych. Jednocześnie stworzone zostaną i funkcjonować będą mechanizmy prawne, organizacyjne i ekonomiczne zapewniające zachowanie różnorodności biologicznej i jej racjonalne użytkowanie”. Całokształt działań podejmowanych we wszystkich sferach działalności człowieka (ekonomicznej, naukowo-badawczej, prawnej i edukacyjnej) powinien służyć osiągnięciu celu nadrzędnego, jakim jest „Zachowanie bogactwa różnorodności biologicznej w skali lokalnej, krajowej i globalnej oraz zapewnienie trwałości i możliwości rozwoju wszystkich poziomów jej organizacji (wewnątrzgatunkowego, międzygatunkowego i ponadgatunkowego), z uwzględnieniem potrzeb rozwoju społeczno-gospodarczego Polski oraz konieczności zapewnienia odpowiednich warunków życia i rozwoju społeczeństwa”. Osiągnięcie celu nadrzędnego wymaga realizacji ośmiu, równorzędnych pod względem znaczenia, celów strategicznych: I. Rozpoznanie i monitorowanie stanu różnorodności biologicznej oraz istniejących i potencjalnych zagrożeń. II. Skuteczne usunięcie lub ograniczanie pojawiających się zagrożeń różnorodności biologicznej. III. Zachowanie i/lub wzbogacenie istniejących oraz odtworzenie utraconych elementów różnorodności biologicznej. IV. Pełne zintegrowanie działań na rzecz ochrony różnorodności biologicznej z działaniami oddziaływującymi na tę różnorodność sektorów gospodarki oraz administracji publicznej i społeczeństwa (w tym organizacji pozarządowych), przy zachowaniu właściwych proporcji pomiędzy zapewnieniem równowagi przyrodniczej, a rozwojem społeczno-gospodarczym kraju. V. Podniesienie wiedzy oraz ukształtowanie postaw i aktywności społeczeństwa na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania różnorodności biologicznej. VI. Udoskonalenie mechanizmów i instrumentów służących ochronie i zrównoważonemu użytkowaniu różnorodności biologicznej. VII. Rozwinięcie współpracy międzynarodowej w skali regionalnej i globalnej na rzecz ochrony i zrównoważonego użytkowania zasobów różnorodności biologicznej. VIII. Użytkowanie różnorodności biologicznej w sposób zrównoważony, z uwzględnieniem równego i sprawiedliwego podziału korzyści i kosztów jej zachowania, w tym także kosztów zaniechania działań rozwojowych ze względu na ochronę zasobów przyrody. Wydzielenie terenów zieleni, terenów lasów i wód powierzchniowych wpisuje się w zapewnienie zachowania bioróżnorodności regionu.

Dalekosiężnym celem Krajowego Planu Gospodarki Odpadami jest dojście do systemu gospodarki odpadami zgodnego z zasadą zrównoważonego rozwoju, w którym w pełni realizowane są zasady gospodarki odpadami, a w szczególności zasada postępowania z odpadami zgodnie z hierarchią sposobów postępowania z odpadami, czyli po pierwsze zapobieganie powstawaniu odpadów, a następnie kolejno przygotowanie do ponownego użycia, recykling, inne procesy odzysku (czyli wykorzystanie odpadów), unieszkodliwianie, przy czym najmniej pożądanym sposobem ich zagospodarowania jest składowanie. Realizacja tego celu umożliwi osiągnięcie innych celów takich, jak: ograniczenie składowania odpadów, w szczególności odpadów ulegających biodegradacji, ograniczenie zmian klimatu powodowanych przez gospodarkę odpadami czy też zwiększenie udziału w bilansie energetycznym kraju energii ze źródeł odnawialnych poprzez zastępowanie spalania paliw kopalnych różnego rodzaju metodami odzysku energii z odpadów zawierających frakcje biodegradowalne. Głównym celem dokumentu jest określenie polityki gospodarki odpadami zgodnej z hierarchią sposobów postępowania z odpadami oraz zasadą zanieczyszczający płaci. Celami wskazanymi w dokumencie są między innymi: ZPO; zmniejszenie ilości odpadów komunalnych ulegających biodegradacji kierowanych na składowiska odpadów; dążenie do

zmniejszania ilości składowanych odpadów; osiągnięcie wymaganego poziomu recyklingu i przygotowania do ponownego użycia papieru, metali, tworzyw sztucznych i szkła pochodzących ze strumienia odpadów komunalnych. Dla osiągnięcia założonych celów określone zostały kierunki działań dotyczące między innymi edukacji ekologicznej, rozwoju selektywnego zbierania odpadów, a także zostały wskazane działania takie jak np. prowadzenie kontroli przez inspekcję ochrony środowiska, prowadzenie kampanii informacyjno-edukacyjnych mających na celu podniesienie świadomości ekologicznej w zakresie gospodarki odpadami, wspieranie budowy sieci napraw i ponownego użycia produktów. Analizowany projekt planu jest zgodny z założeniami Krajowego Planu Gospodarki Odpadami, ponieważ przewiduje, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym z zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie. Ponadto wprowadzono zakaz unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.

Uchwalenie przedmiotowego projektu planu miejscowego pozwala na prowadzenie odpowiedniej gospodarki przestrzennej, biorącej pod uwagę interes gminy i społeczności lokalnej, przy uwzględnieniu zasobów przyrodniczych.

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE ŚRODOWISKO

Z uwagi, że przedmiotowy teren obejmuje tereny zabudowane wsi Targonie, znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie dróg, terenów zabudowanych i terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej przewidywane w projekcie planu sposoby zagospodarowania nie będą powodowały negatywnych zmian w środowisku. Sposób zagospodarowania terenów określony w projekcie planu jest zgodny z obecnym sposobem zagospodarowania i użytkowania terenów oraz sposobem zagospodarowania i użytkowania terenów w sąsiedztwie.

W ustaleniach projektu planu wprowadzono zapis, że w granicach planu obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, a w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko obowiązują przepisy odrębne. Ponadto wprowadzono zakaz lokalizacji zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku występowania poważnej awarii przemysłowej, o których mowa w przepisach odrębnych. Mając powyższe na uwadze nie ma obaw, że na terenach przeznaczonych pod zabudowę zostaną wprowadzone inwestycje stwarzające zagrożenie dla środowiska.

Na etapie opracowywania projektu planu miejscowego nie określa się jaki rodzaj inwestycji realizowany będzie na przedmiotowym terenie, a jedynie wskazuje możliwe kierunki rozwoju zabudowy. Rzetelna analiza oddziaływania planowanej zabudowy na środowisko, w tym sąsiedztwo jest możliwa w przypadku realizacji konkretnej inwestycji posiadającej wymiar materialny, czyli w przypadku procedury oceny oddziaływania inwestycji na środowisko (OOS), procedury zupełnie innej niż strategiczna ocena oddziaływania na środowisko (ocena projektu planu), bo przeprowadzanej dla konkretnej inwestycji posiadającej projekt zagospodarowania terenu z dokładnie określoną lokalizacją i pełnymi, szczegółowymi danymi oraz parametrami projektowanej inwestycji. Zgodnie z art. 59 ust.1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* Przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko: 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko zostały skatalogowane na podstawie załączników I i II dyrektywy 85/337/EWG oraz z

uwzględnieniem krajowych reguł prawnych dotyczących podejmowania przedsięwzięć w ogóle – w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz. U. z 2019 r. poz. 1839). Wśród nich wyróżniono m.in. przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Ponadto zgodnie z ustawową delegacją (i treścią dyrektywy) w rozporządzeniu określono przypadki, w których zmiany dokonywane w obiektach są kwalifikowane jako przedsięwzięcia mogące zawsze lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko opisano w rozporządzeniu jako: obiekty, procesy (instalacje), w sposób łączny (obiekt i proces).

Ponieważ na etapie opracowywania projektu planu nie ma informacji dotyczących wielkości i gabarytów zabudowy, wielkości powierzchni zabudowy, powierzchni użytkowej, ilości i gatunków zwierząt, a także sposobu wykorzystania obiektów oraz przewidywanych instalacji, nie ma możliwości określenia wpływu planowanej zabudowy na stan środowiska. Oceny takiej będzie można dokonać znając konkretne parametry inwestycji. Prawne uwarunkowania dotyczące odpowiedniego prowadzenia działalności rolniczej, w odniesieniu do postępowania w odniesieniu do poprawy oddziaływania na środowisko naturalne, zostały w ostatnich latach określone w sposób szczegółowy w odpowiednich ustawach i rozporządzeniach mających swoje źródło w dyrektywach unijnych.

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego odnoszą się nie tylko do środowiska przyrodniczego, ale odgrywają również rolę w kształtowaniu środowiska życia człowieka oraz jakości jego życia. W myśl przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* znaczące oddziaływanie na środowisko oznacza także znaczące oddziaływanie na zdrowie ludzi, o którym można mówić w sytuacji, gdy przekraczane są standardy emisyjne oraz dopuszczalne normy hałasu i promieniowania elektromagnetycznego.

Oddziaływanie na zdrowie ludzi może wystąpić na etapie realizacji zabudowy w wyniku transportu samochodami materiałów budowlanych i ludzi na place budów oraz wywozu urobku z wykopów pod fundamenty budynków. Uciążliwości związane z oddziaływaniem transportu samochodowego, tj. zanieczyszczenie atmosfery (spaliny i pylenie z dróg) i hałas będą ograniczone przestrzennie (otoczenie dróg) i czasowo (do okresu budowy).

W granicach obszaru objętego projektem planu wyznaczono tereny zabudowy zagrodowej w granicach których dopuszcza się chów i hodowlę zwierząt. Na etapie opracowywania projektu planu nie ma informacji jakie gatunki i jakie ilości zwierząt będą chowane i hodowlane.

Każda rolnicza działalność związana z chowem i hodowlą zwierząt bardzo często wiąże się z uciążliwościami zapachowymi. Do substancji odorotwórczych emitowanych podczas chowu i hodowli zwierząt zalicza się przede wszystkim amoniak oraz siarkowodór. Oprócz wymienionych substancji emitowane mogą być m.in. również metan, podtlenek azotu i dwutlenek węgla. Z uwagi na brak informacji dotyczących m.in. ilości i gatunków zwierząt oraz rozwiązań technicznych i technologicznych zastosowanych w obiektach nie ma możliwości określenia rodzajów i ilości emisji zanieczyszczeń do powietrza. Należy jednakże zaznaczyć, że wydzielenie terenów zabudowy zagrodowej i terenów rolniczych jest kontynuacją obecnego sposobu użytkowania i wykorzystania terenów. Naturalnym źródłem metanu są odchody zwierzęce (obornik, gnojowica), ale np.: ilość gnojowicy w chowie zwierząt jest różna i zależy od technologii utrzymania zwierząt, sposobu mycia stanowisk, techniki zgarniania gnojowicy ze stanowisk itp. W zależności od ilości zużytej wody, stężenie substancji zawartych w gnojowicy jest zróżnicowane, może ona zawierać zanieczyszczenia nieorganiczne, takie jak piasek czy drobny żwir.

W gospodarstwie rolnym niezwykle ważnym aspektem jest sposób postępowania z środkami ochrony roślin oraz nawozami. Dyrektywa Unijna 2009/129/WE w art. 13 ust. 1 zawiera zapisy nakładające na państwa członkowskie UE obowiązek podjęcia wszelkich niezbędnych środków, aby przechowywanie pestycydów oraz wszystkie czynności związane z ich stosowaniem przez użytkowników nie stwarzały zagrożenia dla zdrowia ludzi i stanu środowiska. Aktem prawnym regulującym przechowywanie środków ochrony

roślin w Polsce jest Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 22 maja 2013 roku w sprawie sposobu postępowania przy stosowaniu i przechowywaniu środków ochrony roślin (Dz. U. z 2013 r. poz. 625). Zbiorem zaleceń dotyczącym prawidłowego postępowania ze środkami ochrony roślin jest Kodeks Dobrej Praktyki Organizacji Ochrony Roślin (KDPOOR) opracowany przez krajowych specjalistów z dziedziny techniki ochrony roślin.

Na podstawie Ustawy z dnia 20 lipca 2017 – *Prawo Wodne* oraz Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 czerwca 2018 r. w sprawie przyjęcia „Programu działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu” (Dz. U. z 2018 poz. 1339) wprowadzono Program działań mających na celu zmniejszenie zanieczyszczenia wód azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu. Nadmierne ilości azotu odkładane w glebie i wymywane do zbiorników wodnych powodują zanieczyszczenie wód i w konsekwencji prowadzą do ich eutrofizacji, czyli przeżyźnienia. Zjawisko to jest szkodliwe nie tylko dla środowiska, ale przede wszystkim dla zdrowia ludzkiego. Duża ilość biogenów w wodzie powoduje między innymi masowy zakwit glonów i sinic, a te mogą wywoływać reakcje alergiczne u kąpiących się, a nawet skutkować uszkodzeniem wątroby czy układu nerwowego. Taka woda z sinicami i glonami nie nadaje się nawet do pojenia zwierząt ani podlewania warzyw.

Właściwe zaplanowane nawożenie stanowi podstawę nie tylko ograniczania kosztów uprawy, ale przede wszystkim ogranicza ubytki niewykorzystanych przez rośliny składników pokarmowych, zwłaszcza azotu i fosforu. Dobór właściwej pod względem potrzeby fazy rozwojowej rośliny dawki stanowi wytyczne do przeprowadzenia zabiegu nawożenia.

Właściwe przechowywanie nawozów stanowi ważny element ochrony środowiska naturalnego w gospodarstwie rolnym prowadzącym chów i/lub hodowlę zwierząt. Zgodnie z Programem działań nawozy naturalne płynne i nawozy naturalne stałe przechowuje się w bezpieczny dla środowiska sposób, zapobiegający przedostawaniu się odcieków do wód i gruntu.

W projekcie planu uwzględniono także niezbędny dla zapewnienia właściwych warunków użytkowania rozwój infrastruktury technicznej, której niedostatki są jednym z bardziej istotnych problemów właściwego stanu ochrony środowiska. W projekcie planu znalazło się szereg ustaleń dotyczących ochrony środowiska, które w sposób bezpośredni i pośredni wpływają korzystnie na środowisko przyrodnicze oraz warunki życia i zdrowia ludzi. Ustalenia te dotyczą m.in. ochrony powietrza i preferencji źródeł niskoemisyjnych oraz ekologicznych, ochrony wód, powierzchni ziemi i gleby, ochrony przed hałasem. Także bezpośrednio wyrażone zapisy dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, gospodarki odpadami oraz warunkami zaopatrzenia w energię elektryczną, gaz i ciepło. Zapisy te docelowo dążą do zapewnienia wysokiej jakości użytkowania obiektów poprzez zapewnienie dostępu do infrastruktury technicznej.

W granicach terenu objętego opracowaniem występują zwierzęta objęte ochroną gatunkową m.in.: ptaki. Nie przewiduje się znacząco negatywnego wpływu na faunę w związku z realizacją ustaleń projektu planu. Plan przewiduje zachowanie zbiorników wodnych i zachowanie w przewadze obecnego użytkowania rolniczego terenów. Należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

Wszelkie działania mające znamiona znęcania się nad zwierzętami są rozpatrywane jako przestępstwo, zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. *o ochronie zwierząt*. Negatywnymi konsekwencjami lokalizacji zabudowy może być na etapie budowy i funkcjonowania obiektów utrata żerowisk oraz płoszenie zwierząt w rejonie inwestycji. Przekształcenie każdej powierzchni otwartej oznacza pomniejszenie areалу występowania i żerowania pewnych grup zwierząt, co oznacza ograniczenie rozwoju danych populacji. Ponadto pojawienie się zabudowy wiąże się z penetracją terenu na obszarze znacznie większym niż wyznaczonym granicami projektu planu, dochodzi do zwiększania liczby osób, maszyn, urządzeń oraz zwierząt związanych z człowiekiem, których aktywność obejmuje także obszary przyległe. W konsekwencji zwierzęta wycofują się, bądź zmieniają dotychczasowe szlaki migracyjne, jednakże w ich miejsce pojawiają się inne gatunki akceptujące zastany stan.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu i realizacji inwestycji może zajść konieczność usunięcia drzew lub krzewów, jednakże na obecnym etapie opracowywania dokumentu nie ma możliwości określenia ich ilości i gatunków. Zgodnie z art. 83a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* usunięcie drzewa lub krzewu z terenu nieruchomości wydaje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu przed jego wydaniem dokonuje oględzin w zakresie występowania w ich obrębie gatunków chronionych, a w przypadku stwierdzenia, że usunięcie drzewa lub krzewu spowoduje naruszenie zakazów w stosunku do gatunków chronionych, postępowanie zawiesza się do czasu przedłożenia zezwolenia na czynności podlegające zakazom w stosunku do tych gatunków. Jednakże, zgodnie z art. 83f cytowanej ustawy, przepisów art. 83 nie stosuje się do m.in.: 1) krzewu albo krzewów rosnących w skupisku, o powierzchni do 25 m²; 2) drzew, których obwód pnia na wysokości 5 cm nie przekracza: a) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego, b) 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego, c) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew; 3a) drzew lub krzewów, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej; 3b) drzew lub krzewów usuwanych w celu przywrócenia gruntów nieużytkowanych do użytkowania rolniczego; 3) drzew lub krzewów owocowych, z wyłączeniem rosnących lub na terenach zieleni; 4) prowadzenia akcji ratowniczej przez jednostki ochrony przeciwpożarowej lub inne właściwe służby ustawowo powołane do niesienia pomocy osobom w stanie nagłego zagrożenia życia lub zdrowia; 5) drzew lub krzewów stanowiących złomy lub wywroty usuwanych przez: a) jednostki ochrony przeciwpożarowej, jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, właścicieli urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 Kodeksu cywilnego, zarządców dróg, zarządców infrastruktury kolejowej, gminne lub powiatowe jednostki oczyszczania lub inne podmioty działające w tym zakresie na zlecenie gminy lub powiatu, b) inne podmioty lub osoby, po przeprowadzeniu oględzin przez organ właściwy do wydania zezwolenia na usunięcie drzewa lub krzewu, potwierdzających, że drzewa lub krzewy stanowią złom lub wywrot; 6) drzew lub krzewów należących do gatunków obcych, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 120 ust. 2f.

W przypadku, o którym mowa w art. 83f ust. 1 pkt 3a (drzew lub krzewów, które rosną na nieruchomościach stanowiących własność osób fizycznych i są usuwane na cele niezwiązane z prowadzeniem działalności gospodarczej) ustawy *o ochronie przyrody*, właściciel nieruchomości jest obowiązany dokonać zgłoszenia do organu, o którym mowa w art. 83a ust. 1, zamiaru usunięcia drzewa, jeżeli obwód pnia drzewa mierzonego na wysokości 5 cm przekracza: 1) 80 cm – w przypadku topoli, wierzb, klonu jesionolistnego oraz klonu srebrzystego; 65 cm – w przypadku kasztanowca zwyczajnego, robinii akacjowej oraz platanu klonolistnego; 3) 50 cm – w przypadku pozostałych gatunków drzew. Organ, o którym mowa w art. 83a ust. 1, może wnieść sprzeciw w przypadku: 1) lokalizacji drzewa: a) na nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, b) na terenie przeznaczonym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego na zieleni lub chronionym innymi zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, c) na terenach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1–5; 2) spełnienia przez drzewo kryteriów, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 3.

Należy również nadmienić, że zgodnie z art. 83f ust. 1 pkt 3b ustawy o *ochronie przyrody* nie jest wymagane zezwolenie na wycięcie drzew lub krzewów usuwanych w celu przywrócenia gruntów nieużytkowanych do użytkowania rolniczego.

Należy również zaznaczyć, że zgodnie z art. 90 w związku z art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* usunięcie drzew z nieruchomości stanowiących własność gminy może nastąpić po wyrażeniu zgody przez starostę, z zastrzeżeniem (ust. 2), że jeżeli prezydent miasta na prawach powiatu sprawuje funkcję starosty, zgodę wyraża marszałek województwa. Ponadto zgodnie z art. 83a ust. 1 pkt. 2a w/w ustawy usunięcie drzew w pasie drogowym drogi publicznej, z wyłączeniem obcych gatunków topoli, musi być uzgodnione z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Z uwagi, że w granicach obszaru objętego projektem planu wydzielono tereny lasów należy mieć na uwadze, że usunięcie drzew w granicach użytku Ls może odbywać się tylko i wyłącznie zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa w tym zakresie. Zgodnie z Ustawą o lasach nadzór nad gospodarką leśną w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa sprawuje Starosta, który może w drodze porozumienia powierzyć go nadleśniczemu Lasów Państwowych. Zgodnie z powyższą ustawą właściciele lasów zobowiązani są do racjonalnego użytkowania lasu w sposób trwale zapewniający optymalną realizację wszystkich jego funkcji, a w szczególności do: wykonywania zabiegów profilaktycznych i ochronnych zapobiegających powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożarów; zapobiegania, wykrywania i zwalczania nadmiernie pojawiających i rozprzestrzeniających się organizmów szkodliwych; ochrony gleby i wód leśnych. Podstawą do pozyskania drewna w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa są Uproszczone Plany Urządzenia Lasu (UPUL) lub decyzja Starosty (lub osoby przez niego upoważnionej) wydana na podstawie inwentaryzacji stanu lasu. Pozyskanie drewna w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa, niezgodnie z Uproszczonym Planem Urządzenia Lasu lub decyzją jest możliwe wyłącznie w przypadkach losowych; decyzje w tej sprawie, na wniosek właściciela lasu, wydaje nadzorujący.

Z uwagi, że enklawy zadrzewień mogą stanowić potencjalne miejsca lęgowe, schronień i miejsc rozrodu ptaków wskazanym jest, aby ewentualna wycinka drzew prowadzona była poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego. Należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w *sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody*. Wszelkie działania mające znamiona znęcania się nad zwierzętami są rozpatrywane jako przestępstwo, zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o *ochronie zwierząt*.

W granicach obszaru objętego projektem planu rzeźba terenu zachowała naturalny równinny charakter. Główne zmiany w zakresie powierzchni ziemi będą dotyczyć: prowadzenia prac ziemnych związanych z realizacją zabudowy oraz przekształcenia obszarów aktywnych biologicznie w tereny zabudowane. Ze względu na mało zróżnicowaną rzeźbę terenu, prace niwelacyjne prowadzone na potrzeby ciągów komunikacyjnych, infrastruktury technicznej czy obiektów budowlanych będą ograniczone do bardzo lokalnych zmian, głównie ingerujących w przypowierzchniowe warstwy geologiczne.

Inwestycje będą skutkować oddziaływaniem bezpośrednim stałym: uszczelnieniem podłoża, przeobrażeniami gruntów, lokalną zmianą stosunków wodnych i kierunków spływu powierzchniowego, a także zmniejszeniem areалу terenów aktywnych biologicznie. Wystąpi także oddziaływanie bezpośrednie krótkoterminowe: ingerencja w środowisko gruntowe podczas prowadzenia prac budowlanych, przemieszanie mas ziemnych, wymiana gruntów lub/i ich zagęszczenie. Zmiana struktury gleby prowadzi do jej zwięzłości, zmniejszenia uwilgotnienia oraz ilości tlenu. Zakres i skala zmian będzie uzależniona od przyjętych rozwiązań architektoniczno-inżynierskich.

Możliwe jest zanieczyszczenie gleby na etapie budowy inwestycji na skutek niewłaściwego dysponowania odpadami, bądź wyciekami substancji ropopochodnych z pojazdów i maszyn. Zmiany będą dotyczyć przypowierzchniowej warstwy gruntów. Ponadto możliwym jest powstawanie sztucznych nasypów i wykopów. Zwiększenie udziału terenów zabudowanych i utwardzonych może przyczynić się w konsekwencji do:

intensyfikacji spływu powierzchniowego, ograniczenia zasilania wodą, co w dłuższej perspektywie czasowej prowadzi do przesuszania gruntów oraz ograniczenia procesów glebotwórczych.

Konsekwencje prowadzonych robót ziemnych mogą zasięgiem wykraczać poza granice obszaru projektu planu. Ziemia z wykopów powinna być właściwie zagospodarowana, dlatego też konieczna jest rzetelna kontrola wszystkich etapów realizacji danej inwestycji. W celu złagodzenia skutków realizacji inwestycji wskazane jest wykorzystanie próchnicznej warstwy gleby.

Formą ochrony gleby i rzeźby terenu są zapisy dotyczące zakazu lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego, zakazie unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego oraz zapisy szczegółowe z zakresu infrastruktury: odprowadzania ścieków, odprowadzania wód opadowych i roztopowych czy gospodarki odpadami.

W trakcie prowadzenia chowu i hodowli zwierząt może powstawać obornik, gnojówka i gnojowica, które zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa będą mogły być wykorzystywane jako nawóz. W tym przypadku zastosowanie będą miały przepisy ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o *nawozach i nawożeniu* (tj. Dz. U. 2021 r. poz. 76).

Funkcjonowanie obiektów budowlanych, w tym obiektów aktywności gospodarczej wiąże się emisją zanieczyszczeń do powietrza pochodzących z systemów grzewczych inwestycji oraz ruchu samochodowego. Realizacja projektu planu nie wpłynie w znaczącym stopniu na zmianę powietrza atmosferycznego. W projekcie planu ustalono, że zaopatrzenie w ciepło będzie następowało z wykorzystaniem indywidualnych źródeł ciepła z użyciem technologii zapewniających zachowanie norm emisji spalin wynikających z przepisów odrębnych; jednocześnie dopuszczono możliwość realizacji mikroinstalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych. Zakaz stosowania do celów grzewczych systemów wysokoemisyjnych jest jednym ze sposobów pozwalającym na realizację polityki gminy w zakresie skuteczności ochrony powietrza.

Wpływ realizacji zabudowy na stan atmosfery będzie największy na etapie budowy inwestycji, kiedy nastąpi czasowa zwiększona emisja zanieczyszczeń do atmosfery i substancji ropopochodnych z pojazdów oraz maszyn, przy czym będzie to oddziaływanie o charakterze lokalnym. Z uwagi na brak szczegółowych informacji w zakresie planowanej zabudowy nie ma możliwości określenia ilości i rodzaju emisji zanieczyszczeń do powietrza.

W gospodarstwach rolnych istnieje kilka źródeł stanowiących możliwości wprowadzania do powietrza szkodliwych gazów emisyjnych i odorów. Dotyczy to: m.in. koncentracji dużej ilości zwierząt i niewłaściwego systemu ich utrzymywania, żywienia stada z udziałem podwyższonej zawartości białka w paszy, niewłaściwego przechowywania nawozów naturalnych, zwłaszcza płynnych, niewłaściwych metod stosowania nawozów naturalnych. Z uwagi na dopuszczenie chowu i hodowli zwierząt na etapie eksploatacji obiektów mogą powstawać emisje związane z uciążliwościami zapachowymi. Do substancji odorotwórczych emitowanych podczas chowu i hodowli zwierząt zalicza się przede wszystkim amoniak oraz siarkowodór. Oprócz wymienionych substancji emitowane mogą być m.in. również metan, podtlenek azotu i dwutlenek węgla. Ponadto utrzymywanie zwierząt na ściółce może być związane z emisją kurzu (pyłu lotnego). Z uwagi na brak informacji dotyczących m.in. gatunku i ilości zwierząt oraz rozwiązań technicznych i technologicznych zastosowanych w obiektach nie ma możliwości określenia rodzajów i ilości emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Istotnym jest ograniczenie emisji poprzez właściwy proces przechowywania i stosowania nawozów naturalnych, zwłaszcza płynnych. Zastosowanie elementów przykrycia przyłaz obornikowych oraz zbiorników z gnojowicą zdecydowanie zmniejszy przedostawanie się gazów i odorów do powietrza.

Niewątpliwie pełna realizacja ustaleń projektu planu będzie miała wpływ na gospodarkę odpadami – wytwarzanie odpadów zarówno na etapie realizacji (jako oddziaływanie chwilowe) i funkcjonowania (jako oddziaływanie stałe).

Okresowe, zwiększone oddziaływanie w zakresie gospodarki odpadami będzie zachodzić na etapie realizacji inwestycji. Na etapie budowy inwestycji mogą powstawać następujące typy odpadów: materiały, takie jak: szkło, drewno, papier, tworzywa

sztuczne; odpady asfaltowe; żelazo i stal; kable inne niż wymienione w 17 04 10; materiały izolacyjne; odpady z betonu, gruzu, gipsu, materiałów ceramicznych; gleba i ziemia; odpady komunalne zmieszane. Odpady powstałe w trakcie budowy powinny być w pierwszej kolejności wtórnie wykorzystane, bądź usuwane i zagospodarowywane zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Podstawowym obowiązkiem wytwarzającego odpady jest właściwe gospodarowanie odpadami. Oznacza to, że prowadzona działalność winna ograniczać ilość wytwarzanych odpadów oraz ograniczać stopień ich uciążliwości. Podstawowym zadaniem wytwarzającego odpady jest ich selekcja oraz zapewnienie właściwego sposobu magazynowania do czasu kiedy trafią do odzysku, unieszkodliwienia lub na składowisko. Działania takie wymagają wcześniejszego zapewnienia i przygotowania miejsca do gromadzenia odpadów i ich magazynowania. Dla przyszłych inwestycji na etapie opracowania projektu budowlanego należy założyć stosowanie takich technologii, które pozwolą utrzymać na możliwie najniższym poziomie ilości powstających odpadów oraz które zmniejszają ewentualne zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi oraz środowiska tj.: odzysk większości powstających odpadów, segregację powstających odpadów, wydzielenie odpadów wtórnych, ograniczenie ilości odpadów przeznaczonych do składowania. Zgodnie z art. 2 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku *o odpadach* (t.j. Dz.U. 2021 poz. 797 ze zm.), przepisów tej ustawy nie stosuje się m.in. do: niezanieczyszczonej gleby i innych materiałów występujących w stanie naturalnym, wydobytych w trakcie robót budowlanych, pod warunkiem, że materiał ten zostanie wykorzystany do celów budowlanych w stanie naturalnym na terenie, na którym został wydobyty; gruntu w pierwotnym położeniu (w miejscu), w tym niewydobytej zanieczyszczonej gleby, i budynków trwale związanych z gruntem; biomasy w postaci: a) odchodów podlegających przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1069/2009 z dnia 21 października 2009 r. określającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 (rozporządzenie o produktach ubocznych pochodzenia zwierzęcego) (Dz. Urz. UE L 300 z 14.11.2009, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009”, b) słomy, c) innych, niebędących niebezpiecznymi, naturalnych substancji pochodzących z produkcji rolniczej lub leśnej – wykorzystywanej w rolnictwie, leśnictwie lub do produkcji energii z takiej biomasy za pomocą procesów lub metod, które nie są szkodliwe dla środowiska ani nie stanowią zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi; produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, w tym produktów przetworzonych, objętych rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009, z wyjątkiem tych, które są odpadami przewidzianymi do składowania na składowisku odpadów albo do przekształcania termicznego lub do wykorzystania w zakładzie produkującym biogaz lub w kompostowni, zgodnie z tym rozporządzeniem; zwłok zwierząt, które poniosły śmierć w inny sposób niż przez ubój, w tym zwierząt uśmierconych w celu wyeliminowania chorób epizootycznych, i które są unieszkodliwiane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1069/2009. Głównym odpadem powstającym na etapie budowy są gleba i ziemia, które zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Klimatu z dnia 2 stycznia 2020 r. w *sprawie katalogu odpadów* (Dz. U. z 2020 poz. 10) oraz Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 11 maja 2015 r. w *sprawie odzysku odpadów poza instalacjami i urządzeniami* (Dz. U. 2015 poz. 796) mogą zostać zagospodarowane na etapie realizacji inwestycji lub mogą zostać przekazane innym podmiotom do wykorzystania w innej lokalizacji, zgodnie z wymogami rozporządzeń.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku *o odpadach* wszystkie podmioty gospodarcze w tym również prowadzące działalność rolniczą zobowiązane są do właściwego gospodarowania: przechowywania i zbywania odpadów. Szczególnie dotyczy to odpadów niebezpiecznych takich jak: oleje odpadowe, opakowania po środkach ochrony roślin I i II klasy toksyczności, przeterminowane środki ochrony roślin, wyroby azbestowe, baterie i akumulatory, chemikalia używane w gospodarstwie, padłe zwierzęta.

W trakcie prowadzenia chowu i hodowli zwierząt może powstawać obornik, gnojówka i gnojowica, które zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa będą mogły być wykorzystywane jako nawóz. W tym przypadku będą miały przepisy ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. *o nawozach i nawożeniu* (tj. Dz. U. 2021 r. poz. 76). W okresach niekorzystnych do stosowania obornik, gnojówka i gnojowica jako nawozu

naturalnego, należy je traktować jako odpad i postępować zgodnie z przepisami ustawy o odpadach.

Obszar objęty opracowaniem położony jest w Obszarze Dorzecza Wisły dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz.U. z 2016 r. poz. 1911). W kontekście analizowanego projektu planu istotne jest uwzględnienie celów środowiskowych wyznaczonych dla jednolitej części wód powierzchniowych PLRW20001726866 Łydynia od źródeł do Pławnicy. Aktualny stan JCWP określany jest jako dobry, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jako zagrożona. Celem środowiskowym dla JCWP jest osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego oraz utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego. Obszar objęty opracowaniem położony jest zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW200049, dla której ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego jest niezagrożona. Przewiduje się, że realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na wody powierzchniowe i podziemne, w tym na jednolite części wód i zbiorniki wód podziemnych. Do projektu planu wprowadzono zapisy w zakresie zaopatrzenia w wodę, odprowadzania ścieków, wód opadowych i roztopowych; a także wydzielono tereny rolnicze wspomagające prawidłową gospodarkę wodami.

Nieuniknionym jest wytwarzanie pewnej ilości ścieków bytowych podczas prowadzonych prac budowlanych, dlatego też w celu zabezpieczenia środowiska przed powstaniem i przenikaniem tego rodzaju ścieków do wód i gruntu, na czas prowadzonych prac należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne. Ścieki zgromadzone w ww. zbiornikach powinny być wywożone systematycznie do oczyszczalni ścieków. Nie ma możliwości podania ilości ścieków bytowych związanych z trwaniem fazy realizacyjnej, związane jest to z nieokreśloną liczbą pracowników oraz brakiem określenia dokładnej ilości czasu potrzebnego na realizację prac.

Realizacja inwestycji nie może prowadzić do zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkoda dla gruntów sąsiednich, w tym zalewaniem okolicznych gruntów. Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska. Z uwagi, że w granicach terenów objętych planem miejscowym występują urządzenia melioracyjne należy pamiętać, że zgodnie z ustawą Prawo wodne obowiązkiem właściciela nieruchomości jest ich utrzymywanie we właściwym stanie technicznym. Urządzenia melioracyjne stanowią systemy, często bardzo złożone, które oddziałują na grunty należące do wielu właścicieli. Należy pamiętać, że zgodnie z ustawą Prawo wodne właściciel gruntu nie może: 1) zmieniać kierunku i natężenia odpływu znajdujących się na jego gruncie wód opadowych lub roztopowych ani kierunku odpływu wód ze źródeł – ze szkoda dla gruntów sąsiednich; 2) odprowadzać wód oraz wprowadzać ścieków na grunty sąsiednie. W przypadku jeżeli spowodowane przez właściciela gruntu zmiany stanu wody na gruncie szkodliwie wpływają na grunty sąsiednie, wójt, burmistrz lub prezydent miasta, z urzędu lub na wniosek, w drodze decyzji, nakazuje właścicielowi gruntu przywrócenie stanu poprzedniego lub wykonanie urządzeń zapobiegających szkodom, ustalając termin wykonania tych czynności.

Klimat jest jednym z elementów środowiska najbardziej wrażliwych na zmiany w sposobie zagospodarowania i użytkowania terenu. Urbanizacja prowadzi do powstawania zanieczyszczeń, a także zmian opadów atmosferycznych, cyrkulacji powietrza oraz lokalnego rozkładu ciepła. Z kolei, skala i obszar oddziaływania wymienionych czynników zależą w bezpośredni sposób od układu urbanistycznego, architektonicznego zabudowy. Zmiany w klimacie lokalnym będą minimalne i nieodczuwalne dla człowieka i ograniczą się do zmiany warunków termiczno - wilgotnościowych i anemologicznych (przewietrzania). W okresach dużego zachmurzenia i wzmożonych opadów zmiany ulegną warunki przewietrzenia, a na skutek wzrostu szorstkości podłoża i wprowadzeniu kubaturowych obiektów, osłabieniu ulegnie prędkość wiatru. W obrębie tego komponentu zmiany można rozpatrywać jedynie w skali mikroklimatu.

Pełna realizacja ustaleń projektu planu doprowadzi miejscami do znacznych zmian w fizjonomii krajobrazu. Zmiany te będą wynikać przede wszystkim z dopuszczenia zainwestowania w miejscu terenów użytkowanych rolniczo. Skala zmian zachodzących w krajobrazie przede wszystkim będzie uzależniona od stopnia realizacji ustaleń projektu planu. Należy jednak zaznaczyć, że regulowany zapisami projektu planu rozwój gminy

stwarza możliwość wykształcenia harmonijnego krajobrazu. Za wysoce pozytywne należy ocenić, ustalenie w projekcie planu szczegółowych parametrów zabudowy świadczących o świadomym kształtowaniu krajobrazu. Zapisy te mogą złagodzić negatywne skutki zmian krajobrazowych oraz zapewnią dostosowanie nowopowstającej zabudowy do otoczenia.

Reasumując siła wprowadzanych zmian i zmiana struktury krajobrazu będzie zależna od realizacji indywidualnych inwestycji i zagospodarowania poszczególnych terenów elementarnych. Zapisy rzeczowego projektu planu dążą do świadomego kształtowania środowiska wizualnego, a restrykcyjne zasady zagospodarowania przestrzenni limitują nadmierną i chaotyczną ingerencję ludzką, umożliwiając zarazem rozwój społeczny i gospodarczy gminy. Wprowadzenie przez miejscowy plan jasnych i dość szczegółowych reguł kształtowania przestrzeni może przyczynić się do wykształcenia krajobrazu antropogenicznego o wysokich walorach estetycznych.

Warto podkreślić, że z punktu widzenia ochrony środowiska zagospodarowanie terenów poprzez miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego jest bardzo korzystne. Wynika to z kwestii, że rozwój i kształtowanie przestrzeni przy pomocy planów odbywa się w warunkach regulowanych, o jasno wytyczonych zasadach zagospodarowania przestrzeni. Procedura sporządzania planu umożliwia analizę uwarunkowań przyrodniczych, społecznych i gospodarczych, zdiagnozowania istniejących i potencjalnych zagrożeń dla środowiska, wskazania zadań i wartości nadrzędnych, a następnie wybranie wariantu optymalnego. Stworzenie klarownych zasad funkcjonowania przestrzeni pozwala na harmonijny rozwój w warunkach zrównoważonego rozwoju.

Planowane zagospodarowanie i zainwestowanie nie narusza przepisów ochrony przyrody i nie powoduje konfliktów z obszarami prawnie chronionymi. Ustalenia projektu planu nie naruszają podstawowych procesów ekologicznych zapewniających ciągłość, trwanie i powiązanie ekosystemów. W związku z powyższym nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na sąsiednie obszary podlegające ochronie prawnej.

10. ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Jednym z fundamentalnych założeń ochrony środowiska jest przeciwdziałanie zanieczyszczeniom środowiska oraz racjonalne kształtowanie środowiska i gospodarowanie zasobami środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska. W przypadku, gdy nie jest możliwe zapobieżenie zanieczyszczeniu, należy ograniczyć negatywne oddziaływania na środowisko, a w szczególnych przypadkach obowiązkiem danego podmiotu jest kompensacja przyrodnicza. Pod pojęciem kompensacji przyrodniczej rozumie się zespół działań obejmujących w szczególności roboty budowlane, roboty ziemne, rekultywację gleby, zalesianie, zadrzewianie lub tworzenie skupień roślinności, prowadzących do przywrócenia równowagi przyrodniczej na danym terenie, wyrównania szkód dokonanych w środowisku przez realizację przedsięwzięcia i zachowanie walorów krajobrazowych. Podkreślić należy, że naprawienie wyrządzonych szkód, a w szczególności kompensację przyrodniczą należy dokonywać wówczas, gdy ochrona elementów przyrodniczych nie jest możliwa. Natomiast w świetle ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody przesłanką kompensacji przyrodniczej jest realizacja planu lub działań mogących znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000 lub obszary znajdujące się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, a jej wykonywanie ma na celu zapewnienie spójności i właściwego funkcjonowania obszarów Natura 2000.

Analizowany projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie zawiera rozwiązań stanowiących kompensację przyrodniczą, gdyż realizacja zapisów projektu planu może jedynie wpłynąć na zasoby przyrodnicze (elementy środowiska przyrodniczego), a nie wpłynie znacząco negatywnie na obszar Natura 2000.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY

Zgodnie ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie przedstawia się wówczas, gdy wynika to z potrzeby ochrony obszaru Natura 2000 i jego integralności. Z analizy dokumentów i materiałów wynika, że kierunki zagospodarowania przestrzennego określone w projekcie planu miejscowego, nie będą oddziaływały znacząco negatywnie na obszary Natura 2000, dlatego też nie przedstawia się w tym zakresie rozwiązań alternatywnych.

12. PODSUMOWANIE I WNIOSKI

Rozwiązania przyjęte w analizowanym projekcie planu nie naruszają ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Regimin. W wyniku właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać:

- W czasie prowadzenia prac budowlanych związanych z realizacją obiektów kubaturowych, urządzeń i sieci infrastruktury technicznej oraz ciągów komunikacyjnych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchnicznej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków i okresy migracyjne płazów tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym i migracyjnym. Należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzenie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.

- W przypadku konieczności usunięcia drzew wycinka powinna być prowadzona poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych. Na etapie realizacji zabudowy niezbędne będzie zapewnienie wszelkich działań, które ograniczą potencjalną możliwość zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego różnego rodzaju substancjami, czy też ściekami. W celu zminimalizowania możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodnego powinno się prowadzić działania minimalizujące tj.: wykonywać wykopy ziemne ze szczególną ostrożnością, a roboty ziemne ograniczać do bezwzględnie minimum, aby uniemożliwić penetrację ewentualnych zanieczyszczonych wód opadowych do warstwy wodonośnej; niezbędny do wykorzystania podczas realizacji zabudowy sprzęt powinien być sprawny pod względem technicznym; materiały użyte podczas budowy powinny być zabezpieczane przed ewentualnym niekontrolowanym zanieczyszczeniem wód podziemnych; w przypadku wystąpienia ewentualnych wycieków (smaru, olejów, paliwa) należy natychmiast je usuwać poprzez wykorzystanie odpowiednich sorbentów; utrzymywać czystość na placu budowy oraz placach postojowych maszyn budowlanych oraz środków transportu; utrzymywać plac budowy bez zastoisk wody; magazynować odpady w miejscach o szczelnej powierzchni o ograniczonym dostępie osób postronnych i przekazywać je uprawnionym podmiotom do odzysku i/lub unieszkodliwiania.
- Na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne na ścieki bytowe.
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska w zakresie zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich.

Przy właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. Przewidywane przekształcenia w strukturze przyrodniczej i funkcjonalno-przestrzennej sprowadzają się do koniecznych, niezbędnych regulacji w celu zachowania i ochrony najbardziej cennych komponentów środowiska.

13. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko powstała dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru określonego załącznikiem graficznym do Uchwały Nr XXV/155/20 Rady Gminy w Regiminie z dnia 4 listopada 2020 roku w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu wsi Targonie. Zgodnie z art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* wójt po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego, sporządza projekt planu (...) wraz z prognozą oddziaływania na środowisko. Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, o której mowa w ustawie z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Zgodnie z art. 46 pkt 1 w/w ustawy projekt planu zagospodarowania przestrzennego wymaga przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. W myśl art. 51 ust. 1 cytowanej ustawy organ opracowujący projekt planu sporządza prognozę oddziaływania na środowisko.

Przedmiotowy plan stanowi częściową zmianę obowiązującego planu miejscowego o nazwie „Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego na terenie gminy Regimin” uchwalony Uchwałą Nr XXXVI/169/05 Rady Gminy w Regiminie z dnia 16 listopada 2005r.

Obszar objęty projektem planu obejmuje teren o powierzchni ok. 48 ha w miejscowości Targonie. Są to zabudowania wsi Targonie oraz grunty rolniczej przestrzeni produkcyjnej, użytkowane jako pola uprawne oraz łąki i pastwiska. Tereny stanowią własność osób prywatnych, Skarbu Państwa oraz jednostek samorządu terytorialnego i zlokalizowane są bezpośrednio przy terenach istniejącej zabudowy wyposażonych w niezbędną infrastrukturę techniczną. W zakresie komunikacji główny trzon stanowią drogi publiczne gminne. Znaczna część terenu opracowania obsługiwana jest przez drogi wewnętrzne. W granicach terenów stwierdzono występowanie następujących roślin: olcha, jesion, klon zwyczajny, osika, wierzba, jarząb, lipa drobnolistna, modrzew, świerk pospolity, świerk srebrzysty, dąb bezszypułkowy, czeremcha, głóg, brzoza brodawkowata, leszczyna, bez czarny, kruszyna pospolita, przylaszczka pospolita, gwiazdnica wielokwiatowa, sałatnik leśny, wiechlina gajowa, konwalia dwulistna, orlica pospolita, poziomka pospolita, śmiałek pogięty, kostrzewa olbrzymia, niecierpek pospolity, pokrzywa zwyczajna, tojeść rozestana, marzanka wonna, szczawik zajęczy, turzyca leśna, leszczyna pospolita, bez koralowy, trzmielina, kalina koralowa, tarczyca pospolita, bluszcz kurdybanek, gajowiec żółty, bodziszek łąkowy, komonica zwyczajna, koniczyna biała, koniczyna dwukłosa, koniczyna łąkowa, koniczyna polna, kostrzewa łąkowa, mniszek pospolity, nawłóć pospolita, perz właściwy, glistnik jaskółcze ziele, babka lancetowata, babka zwyczajna, cykoria podróznik, firletka poszarpana, dziewanna drobnokwiatowa, fiołek polny, dzika róża, tarnina, drzewa i krzewy owocowe. Na terenach objętych projektem planu i w bezpośredniej okolicy występują następujące gatunki fauny: sroka zwyczajna, pliszka siwa, rudzik, bogatka, oknówka, kapturka, wrona, szpak, sarny, listy. W granicach terenu opracowania nie występują złoża kopalin oraz tereny górnicze w rozumieniu prawa geologicznego i górniczego. Obszar objęty opracowaniem położony jest w rejonie wodnym Środkowej Wisły dla którego opracowano Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz.U. z 2016 r. poz. 1911). Obszar leży w zasięgu naturalnej jednolitej części wód powierzchniowych PLRW20001726866 *Łydynia od źródeł do Pławnicy*. Aktualny stan JCWP określany jest jako dobry, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych jako zagrożona. Celem środowiskowym dla JCWP jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. Obszar objęty opracowaniem położony jest w zasięgu jednolitej części wód podziemnych PLGW200049, dla której ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego jest niezagrażona. Zgodnie z informacjami znajdującymi się na stronach internetowych Państwowego Instytutu Geologicznego oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej teren objęty opracowaniem znajduje się poza zasięgiem Głównych Zbiorników Wód Podziemnych. Pod względem morfologicznym teren gminy znajduje się w centralnej części Wysoczyzny Ciechanowskiej. Miąższość i wykształcenie osadów czwartorzędowych na powierzchni zlewni uwarunkowane są ukształtowaniem powierzchni utworów trzeciorzędowych. Z dwóch głównych pięter wodonośnych o znaczeniu użytkowym podstawową rolę w zaopatrzeniu w wodę odgrywa piętro czwartorzędowe. W osadach tego piętra wyróżnia się trzy poziomy wodonośne, z których pierwszy i drugi związane są z piaskami i żwirami neopleistocenu, a trzeci z osadami mezopleistocenu. Izolacje pomiędzy poziomami, poza strefami okien hydrogeologicznych, stanowią słabo przepuszczalne gliny i mułki. Drugi poziom wodonośny zasilany jest bezpośrednio przez okna hydrogeologiczne lub przez przesączanie przez osady oddzielające go od poziomu przypowierzchniowego. Utwory czwartorzędowe w rejonie Regimina stanowią osady piaszczysto – żwirowe. Nie stanowią one jednolitego kompleksu lecz zawierają liczne przewarstwienia osadów słabo-przepuszczalnych. Największa miąższość pierwszej warstwy wodonośnej (od 1,54 do 69,0 m) występuje w osi obszaru doliny rzeki Łydyni i w jej odgałęzieniach wzdłuż linii łączącej miejscowości Pniewo – Czeruchy – Lekowo – Regimin – Żeńbok na szerokości pasa od 2 do 4,5 km. Poza zasięgiem doliny grubość warstwy wodonośnej zmniejsza się. Przepływ wód podziemnych odbywa się w kierunku rzeki Łydyni. Odnosi się to zarówno do północnej części terenu, jak i do jego południowej części. Drugi głębszy poziom wodonośny łączy się w rejonie Regimina z poziomem pierwszym (płytszym). Obie warstwy wodonośne mimo, że są przedzielone dwudziesto metrową warstwą gliny zwałowej są drenowane przez rzekę Łydynię i jej dopływy. Warto zauważyć, że według badań modelowych ujęcia wód podziemnych pobierają wodę infiltrującą z rzek (głównie ujęcia w Regiminie i Gostkowie). W obszarze gminy Regimin dominują gleby zwięzłe, gliniaste i ilaste, które charakteryzują się dużym zróżnicowaniem pod względem typów

jak i kompleksów przydatności rolniczej. W rejonie wsi Targonie gleby można uznać za urodzajne – występują tu gleby o składzie mechanicznym glin lekkich i piasku gliniastego mocnego na podłożu glin średnich lub ciężkich. Są to gleby słabo przepuszczalne, o głębokim poziomie próchnicznym i zasobne w składniki pokarmowe. Pod względem przydatności rolniczej zaliczane są do kompleksów: pszennego bardzo dobrego, pszennego dobrego, żytniego bardzo dobrego, zbożowo-pastewnego mocnego. Uznaje się je za przydatne pod uprawy roślin o wysokich wymaganiach (takich jak pszenica, buraki cukrowe). W nawiązaniu do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody obszar objęty projektem planu znajduje się poza granicami obszarów chronionych. Najbliższy Krośnicko-Kosmowski Obszar Chronionego Krajobrazu znajduje się w odległości około 0,5 km w kierunku wschodnim, a obszar Natura 2000 Doliny Wkry i Mławki PLB140008 w odległości około 24 km w kierunku północno-zachodnim. W gminie Regimin można wyróżnić obszary odmienne pod względem bioklimatycznym: doliny rzeczne oraz obszary wyniesień i terenów płaskich. Doliny rzek stanowią typowe obszary akumulacji i zalegania chłodnego powietrza oraz występowania częstych inwersji termicznych. Niezależnie od powietrza chłodnego zalegającego w dolinach następuje akumulacja zimnych mas z terenów wyżej położonych, które jako cięższe grawitacyjnie zsuwają się po zboczach z górnych odcinków dolin. Spływ najintensywniej odbywa się wzdłuż lokalnych obniżień cieków. W związku z dużą wilgotnością często występują mgły. Mgły mają bardzo niekorzystny wpływ na warunki klimatyczne: skracają czas promieniowania słonecznego, utrudniają promieniowanie oraz rozpraszają zanieczyszczenia. Na terenach wyżej położonych oraz równinnych w okresie letnim panują dogodne warunki termiczne i solarne oraz mniejsza wilgotność, która wiąże się z dogodnymi warunkami przewietrzania. Na lokalne warunki klimatyczne wpływ wywiera ukształtowanie terenu oraz brak większych rzek i zbiorników wodnych. Okres wegetacyjny trwa od 190 do 200 dni, od pierwszej dekady kwietnia do ostatniej dekady października. Średnie roczne opady kształtują się na poziomie 600 mm. W analizowanym obszarze dominują wiatry z sektora zachodniego. Najczęstsze są wiatry południowo-zachodnie (15,5%), następne w kolejności zachodnie (14,2%), wschodnie (12,1%) oraz południowo-wschodnie (10,6%). Przeważają wiatry słabe i bardzo słabe. Ogólne warunki wietrzne na terenie gminy można określić jako korzystne, rejon ten cechuje się dostatecznym przewietrzaniem i niezbyt intensywnym nawietrzaniem.

Ustalenia projektu planu zostały sformułowane w czterech rozdziałach, z czego w niniejszym opracowaniu omówiono trzy pierwsze; rozdział czwarty zawiera przepisy końcowe, które nie odnoszą się do możliwych oddziaływań ustaleń projektu planu na środowisko. Kolejnymi opisanymi rozdziałami dokumentu są:

- Rozdział I – Ustalenia wprowadzające, zawierający:
 - przedmiot ustaleń planu,
 - definicje terminów i pojęć zastosowanych w treści ustaleń,
 - ustalenie obowiązujących oznaczeń graficznych.
- Rozdział II – Ustalenia ogólne dotyczące całego terenu objętego planem, zawierający:
 - oznaczenie terenów elementarnych,
 - zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
 - zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu,
 - zasady kształtowania krajobrazu,
 - zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym krajobrazów kulturowych oraz dóbr kultury współczesnej,
 - wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych,
 - ustalenia dotyczące granic i sposobów zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie,
 - zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości,
 - sposób i termin tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów,
 - szczególne warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej,
 - zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji,
 - zasady lokalizacji miejsc postojowych,

- inwestycje celu publicznego,
- stawka procentowa służąca naliczaniu opłaty (...).
- Rozdział III – Ustalenia szczegółowe dla wydzielonych terenów elementarnych.
- Rozdział IV – Ustalenia końcowe.

W granicach obszaru objętego projektem planu tereny elementarne przeznaczono pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną (1MN); zabudowę mieszkaniową jednorodzinną i usługową (od 1MNU do 32MNU); zabudowę usługową (1U); sport i rekreację (1US); zabudowę zagrodową (od 1RM do 23RM); zieleń urządzoną (1ZP); lasy (1ZL); drogi publiczne dojazdowe (od 1KDD do 4KDD); drogi wewnętrzne (od 1KDW do 13KDW); tereny ciągów pieszko-jezdných (1Kpj).

W punkcie 1.3.3 w formie tabelarycznej zestawiono warunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania, które wpływają na jakość środowiska w wyznaczonych terenach dla których określono rodzaj i zakres obowiązujących standardów środowiska. W granicach obszaru objętego projektem planu przewiduje się wprowadzenie następujących ustaleń mających wpływ na jakość środowiska:

- Wprowadzenie zapisu, że w granicach planu obowiązuje zakaz lokalizacji przedsięwzięć zaliczanych do mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.
- Wprowadzenie zapisu, że w odniesieniu do przedsięwzięć zaliczanych do mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko obowiązują przepisy odrębne.
- Wprowadzenie zapisu, że planowaną zabudowę i zagospodarowanie terenu należy projektować i realizować z zachowaniem istniejących urządzeń melioracyjnych, a w przypadku wystąpienia kolizji projektowanej oraz realizowanej zabudowy i zagospodarowania terenu z istniejącymi urządzeniami melioracyjnymi należy je przebudować na zasadach określonych w przepisach odrębnych z zakresu prawa wodnego.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach planu zlokalizowane są obiekty i obszary objęte ochroną konserwatorską na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami oznaczone na rysunku planu, w odniesieniu do których obowiązują przepisy odrębne, w tym przepisy prawa budowlanego oraz przepisy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.
- Wprowadzeniu zapisu, że w granicach planu zlokalizowane są stanowiska archeologiczne wpisane do rejestru zabytków województwa mazowieckiego, na terenie których obowiązują przepisy odrębne, w tym w zakresie ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.
- Wprowadzeniu ustaleń w zakresie dopuszczanych poziomów hałasu w środowisku.
- Ustaleniu zaopatrzenia w wodę na cele bytowe, gospodarcze i przeciwpożarowe z istniejącej sieci wodociągowej i nowoprojektowanej sieci wodociągowej lub z indywidualnych lub lokalnych ujęć wody zgodnie z przepisami odrębnymi. Przy projektowaniu sieci wodociągowej należy uwzględniać wymagania dotyczące zaopatrywania w wodę do celów przeciwpożarowych, w tym w zakresie lokalizacji hydrantów zewnętrznych zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony przeciwpożarowej.
- Wprowadzeniu zapisu, że tereny objęte planem zlokalizowane są częściowo w zasięgu Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Górna Łydynia nr 219 oraz Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) Subniecka Warszawska nr 215 i przy realizacji nowych inwestycji należy stosować rozwiązania techniczne i technologiczne uwzględniające wymogi ochrony wód podziemnych.
- Ustaleniu odprowadzania ścieków bytowych i komunalnych do zbiorczej kanalizacji sanitarnej w systemie rozdzielczym lub do szczelnych zbiorników na nieczystości lub przydomowych oczyszczalni ścieków zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Ustaleniu odprowadzania wód opadowych i roztopowych z nawierzchni utwardzonych dróg, parkingów i placów manewrowych zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności dotyczącymi prawa wodnego, a z powierzchni dachów zagospodarowanie w granicach własnych działki bez szkody dla gruntów sąsiednich.

- Ustaleniu zaopatrzenia w energię elektryczną z istniejących, modernizowanych i rozbudowywanych linii elektroenergetycznych 15/0,4 kV na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Wprowadzeniu zapisu, że dla istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego napięcia 15kV ustala się strefy ochronne o szerokości 7,5 m mierząc od osi linii w obie strony, w których obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenu, w tym lokalizacji budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, zakaz tworzenia hałd, nasypów oraz sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym.
- Wprowadzeniu zapisu, że dla istniejących napowietrznych linii elektroenergetycznych średniego napięcia 110kV ustala się strefy ochronne o szerokości 15,0 m mierząc od osi linii w obie strony, w których obowiązują ograniczenia w zagospodarowaniu terenu, w tym lokalizacji budynków z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi, zakaz tworzenia hałd, nasypów oraz sadzenia roślinności wysokiej i o rozbudowanym systemie korzeniowym.
- Ustaleniu zaopatrzenia w gaz z sieci gazowej na zasadach i warunkach określonych w przepisach odrębnych. Dopuszcza się indywidualne zaopatrzenie w gaz ze zbiorników na gaz zgodnie z obowiązującymi przepisami odrębnymi.
- Wprowadzeniu zapisu, że w strefie ograniczonego zagospodarowania od gazociągu tranzytowego Jamał – Europa o szerokość 100m od osi gazociągu w obie strony obowiązują zasady zagospodarowania określone w przepisach odrębnych.
- Wprowadzenie zapisu, że linie telekomunikacyjne należy projektować i realizować w formie linii napowietrznych, kablowych lub bezprzewodowych na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że zaopatrzenie w energię ciepłą będzie następowało z indywidualnych źródeł ciepła produkujących energię z użyciem technologii zapewniających zachowanie norm emisji spalin wynikających z przepisów odrębnych. Dopuszcza się realizację mikroinstalacji do produkcji energii ze źródeł odnawialnych takich jak: panele fotowoltaiczne i kolektory słoneczne oraz pompy ciepła na zasadach określonych w przepisach odrębnych.
- Ustaleniu, że gospodarkę odpadami należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi, w tym zasadami określonymi w regulaminie utrzymania czystości i porządku w gminie.
- Wprowadzeniu zakazu unieszkodliwiania odpadów w granicach własnych działki lub terenu elementarnego.
- Wprowadzeniu ustaleń w zakresie kolorystyki i materiałów elewacji budynków.

W ustaleniach dotyczących modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji określono, że podstawową oś komunikacyjną łączącą obszar planu z terenami sąsiednimi stanowi droga gminna klasy dojazdowej oznaczona symbolami 1KDD i 2KDD. Sieć komunikacyjną obsługującą poszczególne tereny elementarne stanowią istniejące drogi publiczne klasy dojazdowej oznaczona symbolem 3KDD, 4KDD, drogi wewnętrzne oznaczone symbolami 1KDW, 2 KDW, 3KDW, 4KDW, 5KDW, 6KDW, 7KDW, 8KDW, 9KDW, 10KDW, 11KDW, 12KDW, 13 KDW, oraz ciąg pieszo-jezdny 1Kpj.

Na obszarze objętym projektem planu przewiduje się inwestycje celu publicznego o znaczeniu lokalnym tj.: modernizację dróg publicznych oznaczonych symbolem 1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD oraz budowę sieci i urządzeń infrastruktury technicznej w celu zaopatrzenia ludności w wodę i odbiór ścieków.

Na obszarze objętym projektem planu nie przewiduje się inwestycji celu publicznego o znaczeniu ponadlokalnym.

W punkcie 1.4 w formie tabelarycznej przedstawiono różnice pomiędzy przeznaczeniem terenów określonym w obowiązującym miejscowym planie, a projekcie planu.

W punkcie 1.5 prognozy dokonano analizy odniesienia projektu planu miejscowego do dokumentów opracowywanych na poziomie lokalnym oraz w punkcie 8 prognozy do dokumentów opracowywanych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

Określając wpływ oddziaływania projektu planu na środowisko wykorzystano następujące metody prognozowania: badania terenowe, analizy dostępnych materiałów

kartograficznych, analizy literatury i dostępnych materiałów źródłowych i analizy dokumentacji fotograficznych.

W punkcie 9 niniejszej prognozy wskazano przewidywane oddziaływania wynikające z realizacji ustaleń projektu planu, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także środowisko. Z uwagi, że przedmiotowy teren obejmuje tereny zabudowane wsi Targonie, znajduje się w bezpośrednim sąsiedztwie dróg, terenów zabudowanych i terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej przewidywane w projekcie planu sposoby zagospodarowania nie będą powodowały negatywnych zmian w środowisku. Sposób zagospodarowania terenów określony w projekcie planu jest zgodny z obecnym sposobem zagospodarowania i użytkowania terenów oraz sposobem zagospodarowania i użytkowania terenów w sąsiedztwie.

Rozwiązania przyjęte w analizowanym projekcie planu nie naruszają ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Regimin. W wyniku właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. W trakcie realizacji przyszłych założeń inwestycyjnych na terenie objętym projektem planu należy pamiętać:

- W czasie prowadzenia prac budowlanych związanych z realizacją obiektów kubaturowych, urządzeń i sieci infrastruktury technicznej oraz ciągów komunikacyjnych należy prowadzić właściwą gospodarkę odpadami tj.: zapewnić odpowiednią ilość pojemników na odpady, prowadzić segregację odpadów, z wyszczególnieniem odpadów niebezpiecznych.
- Prace budowlane powinny być prowadzone zgodnie z założeniami dobrych praktyk tj.: właściwa organizacja i lokalizacja zaplecza technicznego budowy, stosowanie technik i technologii minimalizujących uciążliwości środowiskowe (stosowanie maszyn i urządzeń sprawnych technicznie i spełniające obowiązujące standardy), przestrzeganie przepisów BHP i przeciwpożarowych, uporządkowanie i zrekultywowanie zajętego terenu po zakończeniu prac budowlanych itp.
- Przy prowadzeniu robót ziemnych należy pamiętać o ochronie próchnicznej warstwy gleby. Warstwa próchnicza przed wykonaniem wykopów, powinna być wcześniej zdjęta i okresowo złożona w zaplanowanym miejscu, a po zakończeniu prac ziemnych i budowlanych rozesłana na powierzchnie objęte wcześniej pracami ziemnymi.
- W harmonogramach prowadzenia prac budowlanych należy uwzględnić okresy lęgowe ptaków i okresy migracyjne płazów tj.: prace inwestycyjne powinny rozpocząć się przed lub po sezonie lęgowym i migracyjnym. Należy pamiętać, że w stosunku do gatunków zwierząt objętych ochroną gatunkową zastosowanie mają przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183) oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody. Czynności zabronione w stosunku do chronionych gatunków zwierząt określone w art. 52 ust. 1 ustawy o ochronie przyrody oraz par. 6 rozp. MŚ (tj. umyślne zabijanie; umyślne okaleczanie lub chwywanie; umyślne niszczenie ich jaj, postaci młodocianych lub form rozwojowych; niszczenie siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania, niszczenie, usuwanie lub uszkodzanie gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień) mogą zostać podjęte wyłącznie po uzyskaniu stosowanej decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska wydanej na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 i pkt 2 (pod warunkiem spełnienia przesłanek określonych w art. 56 ust. 4 ustawy o ochronie przyrody) na wykonanie czynności podlegających zakazom, w stosunku do gatunków objętych ochroną ścisłą i częściową.
- W przypadku konieczności usunięcia drzew wycinka powinna być prowadzona poza sezonem lęgowym. Odpowiednim terminem na prowadzenie takich prac jest okres od 1 września do końca lutego.
- Ochrona wód gruntowych i gleby powinna być realizowana poprzez zastosowanie właściwych zabezpieczeń technicznych. Na etapie realizacji zabudowy niezbędne będzie zapewnienie wszelkich działań, które ograniczą potencjalną możliwość

zanieczyszczenia środowiska gruntowo-wodnego różnego rodzaju substancjami, czy też ściekami. W celu zminimalizowania możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania na środowisko gruntowo-wodnego powinno się prowadzić działania minimalizujące tj.: wykonywać wykopy ziemne ze szczególną ostrożnością, a roboty ziemne ograniczać do bezwzględnego minimum, aby uniemożliwić penetrację ewentualnych zanieczyszczonych wód opadowych do warstwy wodonośnej; niezbędny do wykorzystania podczas realizacji zabudowy sprzęt powinien być sprawny pod względem technicznym; materiały użyte podczas budowy powinny być zabezpieczone przed ewentualnym niekontrolowanym zanieczyszczeniem wód podziemnych; w przypadku wystąpienia ewentualnych wycieków (smaru, olejów, paliwa) należy natychmiast je usuwać poprzez wykorzystanie odpowiednich sorbentów; utrzymywać czystość na placu budowy oraz placach postojowych maszyn budowlanych oraz środków transportu; utrzymywać plac budowy bez zastoisk wody; magazynować odpady w miejscach o szczelnej powierzchni o ograniczonym dostępie osób postronnych i przekazywać je uprawnionym podmiotom do odzysku i/lub unieszkodliwiania.

- Na czas prowadzonych prac budowlanych należy zastosować bezodpływowe kontenery sanitarne na ścieki bytowe.
- W przypadku odkrycia przedmiotu, co do którego istnieje przypuszczenie, że jest on zabytkiem należy wstrzymać wszelkie prace i powiadomić odpowiednie służby, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa.
- Realizacja zabudowy i zagospodarowania terenów nie może naruszać przepisów m.in. ustawy prawo wodne, prawo budowlane oraz prawo ochrony środowiska w zakresie zmiany stanu wody na gruncie skutkującym naruszeniem stosunków wodnych ze szkodą dla gruntów sąsiednich.

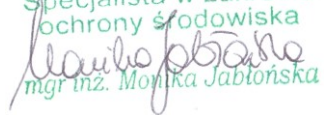
Przy właściwej realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się jego znaczącego negatywnego oddziaływania na środowisko oraz powstawania w przyszłości sytuacji problemowych. Przewidywane przekształcenia w strukturze przyrodniczej i funkcjonalno-przestrzennej sprowadzają się do koniecznych, niezbędnych regulacji w celu zachowania i ochrony najbardziej cennych komponentów środowiska.

Z uwagi na skalę opracowania, zakres planowanych zamierzeń inwestycyjnych określonych w projekcie planu miejscowego, położenie terenu w odległości około 168km od północnej granicy kraju oraz około 230 km od wschodniej granicy kraju w wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie prognozuje się możliwości wystąpienia transgranicznych oddziaływań na środowisko.

O Ś W I A D C Z E N I E

Oświadczam, że spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia z dnia 03 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm.).

Jednocześnie oświadczam, że jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Specjalista w zakresie
ochrony środowiska

mgr inż. Monika Jabłońska

.....
podpis